

DET KONGELEGE
FINANSDEPARTEMENT

St.prp. nr. 88

(2000-2001)

Om samtykke til å setje i kraft ein
skatteavtale mellom Noreg og
Kasakhstan, underteikna i Oslo den 3.
april 2001

*Tilråding frå Finansdepartementet av 18. mai 2001,
godkjend i statsråd same dagen.*

1 Innleiing

Den 3. april 2001 blei det skrive under ein skatteavtale mellom Kongeriket Noreg og Kasakhstan. Formålet med avtalen er dels å unngå at inntekt og formue blir skattlagt dobbelt, dels å førebyggje at desse goda blir dregne unna skattlegging. Samtykke til at avtalen blei skriven under blei gitt ved Kongeleg resolusjon 3. oktober 1997. Avtalen blei skriven under av Finansminister Karl Eirik Schjøtt-Pedersen på vegner av Noreg og av Finansminister Mazhit Esenbaev på vegner av Kasakhstan.

Avtalen trer i kraft den dagen begge statar har meldt frå til kvarandre om at dei har teke dei naudsynte konstitusjonelle stega for at avtalen skal tre i kraft. For kjeldeskattar vil avtalen få verknad for beløp som er betalte eller godskrivne i eller etter den andre månaden i året etter det året då avtalen trer i kraft. Når det gjeld andre skattar, vil avtalen få verknad for skattar som gjeld inntektsår som følgjer etter det året då avtalen trer i kraft.

2 Allmenne merknader

Etter oppmoding frå kasakhstanske styresmakter tok Noreg og Kasakhstan i 1995 opp forhandlingar om å inngå ein skatteavtale. Etter første runde med forhandlingar i Oslo blei eit utkast til avtale parafert den 1. september 1995. Lovrådgjevar Per Olav Gjesti, Finansdepartementet, leia den norske delegasjonen.

Avtalen byggjer i store trekk på mønsteret for tosidige avtalar som er utarbeidd av OECD. På grunn av skilnadene mellom Noreg og Kasakhstan sin økonomi, er det på nokre punkt også teke omsyn til det mønsteret som er utarbeidd i FN for skatteavtalar mellom industrialiserte land og utviklingsland. Avtalen vik på nokre punkt frå desse mønsteravtalane. Mellom anna har avtalen reglar om verksemd og arbeid utanfor kysten, som svarer til det som finst i dei fleste skatteavtalane Noreg har inngått dei siste åra.

Avtalen er inngått på engelsk, kasakhstansk, russisk og norsk. Alle tekstane er gyldige, men ved tvil om tolkinga skal den engelske teksten vere avgjerande. Den engelske og norske teksten følgjer som vedlegg.

3 Merknader til dei einskilde artiklane i avtalen

Artiklane 1 og 2 har reglar om det *saklege bruksområdet* til avtalen. Etter artikkel 1 omfattar avtalen personar som er busette (høyrrer heime) i den eine eller i begge statane. Artikkel 2 reknar opp kva for skattar som avtalen omfattar for tida.

Artiklane 3-5 inneheld *definisjonar* av ulike ord og uttrykk i avtalen.

Kasakhstan grensar til Kaspiahavet. Det følgjer av *artikkel 3* punkt 1 a) at avtalen også får verknad på kontinentalsoklane til dei respektive landa når det gjeld bruk av rettar med omsyn til havbotnen og undergrunnen og naturressursar der. Lik dei andre skatteavtalane Noreg har, får heller ikkje avtalen med Kasakhstan verknad på Svalbard, Jan Mayen og dei norske bilanda.

Dei andre definisjonane i artikkel 3 følgjer stort sett OECD-mønsteret.

Artikkel 4 definerer omgrepet « *person bosatt i en kontraherende stat* ». I punkt 1 er det teke med at pensjonsordningar og velgjerande organisasjonar også er omfatta av omgrepet. Punkta 2 og 3 regulerer situasjonen der ein fysisk eller juridisk person blir rekna for å vere busett (høyrrer heime) både i Noreg og i Kasakhstan etter dei to statane si interne lovgjeving.

Artikkel 5 inneheld definisjonen av omgrepet « *fast driftssted* ». Denne definisjonen er viktig fordi han gir ramma for skattlegging etter artikkel 7 av fortenesta som ein person busett i den eine staten har frå forretningsverksemd i den andre staten.

I følgje artikkel 5 punkt 3 a) skal staden for eit byggjearbeid, eller eit anleggs- eller installeringsprosjekt bli rekna som ein fast driftsstad for føretaket berre dersom staden blir halden oppe eller prosjektet varer lenger enn 12 månader. Dette samsvarer med OECD-mønsteret, men kontrollverksemd er også teke med.

Bokstav b) er teke med fordi Kasakhstan har oljeverksemd også på landterritoriet. Bokstav c) svarer til FN-mønsteret artikkel 3 b), bortsett frå at grensa er sett ved 12 månader og ikkje ved 6 månader.

Punkt 4 nemner kva omgrepet « *fast driftssted* » *ikkje* omfattar. Kort sagt går regelen ut på at innretningar som berre er til bruk for lagring og utstilling eller annan hjelpeverksemd, *ikkje* skal utgjere fast driftsstad.

Punkt 5 regulerer når ein representant skal seiast å vere « *avhengig* » av eit føretak og derfor bli rekna for å utgjere ein fast driftsstad for føretaket. Regelen er at når personen har, og til vanleg nyttar, fullmakt til å slutte kontraktar på vegne av føretaket, skal han reknast som ein avhengig representant.

Punkt 6 slår fast at ein *uavhengig* representant *ikkje* utgjere fast driftsstad for oppdragsgjevaren så lenge han opptrer innanfor ramma av den vanlege forretningsverksemda si.

For verksemd på kontinentalsokkelen er det fastsett særreglar i artikkel 21, jf. merknadene nedanfor.

Artiklane 6-22 inneheld reglar om skattlegging av ulike former for inntekt. Desse reglane har som formål å hindre dobbel skattlegging, det vil sei at ein skattyttar blir skattlagt i begge statar av same inntekt. Dei einskilde reglane om dei ulike formene for inntekt avgjer kva for ein av statane som skal ha fyrste-

retten til å skattleggje: anten den staten der den skattepliktige er busett, eller den staten der inntekta skriv seg frå (kjeldestaten).

Skatteavtalen regulerer ikkje forskotstrekk. Statane kan derfor i prinsippet halde tilbake kjeldesatt etter den fulle satsen som følgjer av interne lover. Når skatteavtalen fører til at ein av statane berre kan skattleggje med ein nedsett sats eller ikkje skal skattleggje inntekta, må denne staten gjere ei justering (refusjon) i ettertid.

Artikkel 6 fastset at inntekt frå *fast eigedom* kan skattleggjast i den staten der eigdommen ligg (kjeldestaten). Det same gjeld inntekt frå direkte bruk av fast eigedom eller annan utnytting av han. Slik er også regelen i OECD-mønsteret.

Artikkel 7 inneheld reglar om skattlegging av *fortenesta* som eit føretak heimehøyrande i ein kontraherande stat har *av forretningsverksemda* si i den andre staten. Inntekt frå slik verksemd kan berre bli skattlagt i den andre staten dersom verksemda blir driven gjennom ein fast driftsstad der. Dei nærare definisjonane av kva ein skal forstå med omgrepet fast driftsstad er tekne inn i artikkel 5. *Artikkel 7* inneheld hovudprinsippa for korleis fortenesta som skriv seg frå den faste driftsstaden skal fastsetjast.

Som i OECD-mønsteret, er det berre inntekt som kjem frå den faste driftsstadene, som skal kunne skattleggjast i kjeldestaten. Inntekt frå annan verksemd i same stat, som ikkje er tilknytt den faste driftsstadene, fell såleis utanfor grunnlaget for skattlegging av driftsstadene.

Reglane i artikkel 7 punkt 1 b) og c) er tekne frå FN-mønsteret. Dei bestemmer at kjeldestaten også skal kunne skattleggje inntekt frå sal av same slag varer som dei som blir selde gjennom den faste driftsstadene, eller frå same slag forretningsverksemd som den som blir driven gjennom den faste driftsstadene. Ein har snevra inn regelen i høve til FN-mønsteret, slik at han berre gjeld inntekter frå *same slag* varer og verksemdar.

Punkt 2 i artikkelen inneheld grunnregelen for korleis fortenesta til den faste driftsstadene skal fastsetjast. Driftsstadene skal tilreknast den fortenesta som han venteleg ville ha hatt dersom han hadde vore eit særskilt sjølvstendig føretak som utøvde same eller liknande verksemd under same eller liknande tilhøve, og opptredde heilt uavhengig av det føretaket som den faste driftsstadene tilhøyrrer («armlengdeprinsippet»).

Punkt 3 i artikkelen gir reglar om ramma for kva for utgifter ein kan trekkje frå når ein fastset den skattbare fortenesta til den faste driftsstadene.

Etter punkt 6 kan den kompetente styresmakta i kvart land fastsetje fortenesta og utgiftene til ein fast driftsstad dersom ikkje skattebetalaren har gitt den kompetente styresmakta slike opplysningar innan 91 dagar etter at han blei oppmoda om det.

Artikkel 8 gir reglar om skattlegging av forteneste frå *internasjonal skips- og luftfartsverksemd*, slik denne verksemda er definert i artikkel 3 punkt 1 g).

Punkt 1 i artikkelen vik noko frå OECD-mønsteret, ettersom punktet fastset at forteneste frå drift av skip eller luftfarty som blir drivne i internasjonal fart, berre kan skattleggjast i den staten der føretaket høyrer heime. Dette er likt med det som gjeld i dei skatteavtalane Noreg har inngått dei siste åra.

Punkt 2 gjer det klart at reglane i punkt 1 også gjeld forteneste når eit føretak tek del i ein «pool», i ei felles forretningsverksemd eller i eit internasjonalt driftskontor.

I punkt 3 i artikkelen finn ein særreglar som tek omsyn til inntekter som SAS-konsortiet eller liknande konsortium har.

Artikkel 9 omhandlar *føretak med fast tilknytning til kvarandre*. Dette omfattar mor- og dotterselskap og føretak under felles kontroll og leing. Regelen gir likningsstyresmaktene høve til å setje opp den skattbare fortenesta til eit føretak. Vilkåret for dette er at fortenesta er minka fordi føretaket og eit tilknytt føretak i det økonomiske samkvemmet sitt har nytta forretningsvilkår som vik frå dei som ville ha vore avtalt mellom uavhengige føretak under tilsvarende tilhøve. Når likningsstyresmaktene rettar opp fortenesta i slike høve, så skal dei forretningsvilkåra som blei nytta, for skattlegginga bli erstatta med den såkalla armlengde-standarden, jf. skatteloven § 13-1. Regelen byggjer på prinsippa i OECD-mønsteret, men ein har ikkje teke med reglar om korreponderande retting i den staten der føretaket er heimehøyrande. (Slik korrigering kan likevel gjerast med heimel i artikkel 26.)

Artikkel 10 gjeld skattlegging av *utbytte*. Etter punkt 1 i artikkelen kan slike inntekter skattleggjast i den kontraherande staten der aksjonæren er busett. Dei same inntektene kan dessutan skattleggjast i den staten der selskapet som deler ut utbytta, høyrer heime (kjeldestaten), men reglane i punkt 2 set grenser for den skattesatsen som kan nyttast.

Punkt 2 a) gjeld utbytte til selskap som direkte kontrollerer minst 10 prosent av aksjekapitalen i selskapet som deler ut utbyttet. Skattesatsen i kjeldestaten må i desse høva ikkje overstige 5 prosent av bruttobeløpet. For andre høve set regelen i punkt 2 b) grensa for skattesatsen i kjeldestaten til 15 prosent. Det er eit vilkår i både 2 a) og b) at mottakaren er den verkelege rettshavaren og ikkje til dømes ein stråmann for den faktiske eigaren, anten i kjeldestlandet eller i eit tredjeland.

Dei grensene for retten til å krevje kjeldesatt som er nemnde ovanfor, gjeld likevel ikkje alltid. Kjeldestaten er ikkje bunden av desse satsane når dei aksjane som det blir utdelt utbytte på, i røynda er knytt til næringsverksemd eller utøving av eit fritt yrke, og verksemda eller utøvinga skjer gjennom ein fast driftsstad eller ein fast stad for sjølvstendige personlege tenester som rettshavaren har i den staten der det utdelande selskapet høyrer heime. Etter punkt 4 i artikkelen skal utbytta i desse høva skattleggjast i samsvar med reglane i respektive artikkel 7 eller artikkel 14. (Tilsvarende reglar gjeld etter artikkel 11 punkt 4 for renter og etter artikkel 12 punkt 4 for royalty).

Etter det tidlegare systemet i Kasakhstan blei det lagt kjeldesatt på utbytte frå selskap, men ikkje på den delen av inntekta som blei teken ut frå ein fast driftsstad. Kasakhstan legg no ein «filialsatt» på 15 prosent på middel som blir tekne ut av ein fast driftsstad. I punkt 6 blir satsen sett ned til 5 prosent, og det blir bestemt at slik skatt berre kan leggjast på dei midla som ikkje er blitt ilikna slik skatt i tidlegare år.

Artikkel 11 handlar om *renteinntekter*. Som i OECD-mønsteret er det fastsett at slike inntekter kan skattleggjast både i den staten der mottakaren er busett, jf. punkt 1, og i den staten der rentene skriv seg frå, jf. punkt 2. Kjeldesatten skal likevel ikkje overstige 10 prosent av bruttobeløpet av rentene. Det

er for tida ingen heimel i norske skattelover til å krevje kjeldes katt av renter som blir betalte frå Noreg til ein mottakar som er busett i utlandet.

I punkta 4 a), b) og c) har ein gjort nokre unntak frå retten til å krevje kjeldes katt. Dette gjeld mellom anna for tilfelle der renter blir mottekne av - eller gjennom - ein kontraherande stat eller ei av forvaltingsstyresmaktene i staten. Dessutan skal Kasakhstan ikkje kunne krevje kjeldes katt av renter som blir mottekne av - og renter av lån garantert av - Garanti-instituttet for Eksportkredit eller AS Eksportfinans. Tilsvarande reglar gjeld for den retten Noreg har til å krevje kjeldes katt av renter på lån som institusjonar i Kasakhstan yter.

Artikkel 12 gir reglar om skattlegging av *royalty*. Reglane tilsvarer reglane for renter i artikkel 11. *Royalty* kan skattleggjast både i staten der mottakaren er busett og i kjeldestaten, men skattesatsen i kjeldestaten er avgrensa til 10 prosent av bruttobeløpet av *royalty*en. Det er for tida ingen heimel i norske skattelover til å krevje kjeldes katt av *royalty* som blir betalt frå Noreg til ein mottakar som er busett i utlandet.

Definisjonen av *royalty* i punkt 4 omfattar også leigeinntekt (leasing). I punkt 3 er det fastsett at rettshavaren kan velje å la seg skattleggje av netto overskott i staden for den brutto leigesummen.

Punkt 8 inneheld ein klausul om beste vilkår. Dersom Kasakhstan i ein skatteavtale med eit anna OECD-land snevrar inn definisjonen av *royalty*, eller set ned satsen for kjeldes katten, så skal tilsvarande endringar også gjelde i høve til Noreg.

Artikkel 13 handlar om skattlegging av *vinst av formue*. Regelen byggjer på prinsippet om at retten til å skattleggje vinst av eit formuesgode bør liggje hos den staten som før avhendinga hadde rett til å skattleggje formuesgodet og avkastinga av det.

Etter punkt 1 kan vinst frå avhending av fast eigedom skattleggjast i den kontraherande staten der eigedommen ligg. Dette gjeld som hovudregel også om vinsten kjem frå avhending av aksjar og andre partar i selskap, når dei underliggjande verdiane av aksjane og partane kjem frå fast eigedom, jf. punkt 2.

Vinst frå avhending av lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad eller ein fast stad for utøving av fritt yrke, kan etter punkt 3 i artikkelen skattleggjast i den kontraherande staten der den faste driftsstaden eller den faste staden ligg. Det same gjeld vinst frå avhending av sjølv den faste driftsstaden eller den faste staden.

Etter punkt 4 skal vinst frå avhending av skip og luftfarty i internasjonal fart berre kunne skattleggjast i den staten der personen som tek i mot vinsten er heimehøyrande.

Punkt 5 inneheld ein særregel som gir Noreg rett til å skattleggje vinstar frå sal av aksjar eller andre partar i norske selskap i inntil 5 år etter at aksjonæren har vore skattemessig busett i Noreg. Regelen er komen med på bakgrunn av reglane om utflytting i skattelova § 2-3 tredje ledd.

Vinst frå avhending av andre formuesgode enn dei som er særskilt nemnde, kan berre skattleggjast i den staten der avhendaren er busett, jf. punkt 6.

Artikkel 14 gjeld skattlegginga av inntekt frå utøving av *fritt yrke*. Regelen om skattlegging av inntekt frå slik verksemd vik noko frå OECD-mønsteret.

Etter dette mønsteret blir inntekter frå utøving av fritt yrke skattlagde i den staten der yrkesutøveren er busett, med mindre han i ein annan kontraherande stat vanlegvis rår over ein fast stad (kontor eller liknande) som tener utøvinga av verksemda hans. I så fall kan sistnemnde stat skattleggje den delen av inntekta som kan reknast til ein slik stad. Avtalen har her fått eit tillegg som vik frå OECD-mønsteret ved at den sistnemnde staten også kan skattleggje dersom opphaldet i denne staten i eit eller fleire tidsrom til saman utgjer minst 183 dagar i løpet av ein periode på tolv månader.

Punkt 2 i artikkelen definerer nærmare kva som ligg i omgrepet «fritt yrke», og nemner eksempel på aktivitetar og yrkesgrupper som kan falle inn under artikkelen. Opprekninga er ikkje uttømmende. Regelen omhandlar berre sjølvstendige yrkesutøvarar, og såleis ikkje til dømes ein lege som er fast tilsett i ei bedrift. Artistar og idrettsutøvarar er særskilt omtala i artikkel 17.

Lønn er omhandla i *artikkel 15*. Som etter OECD-mønsteret er det den staten der mottakaren av lønna er busett som kan skattleggje lønn, med mindre arbeidet blir gjort i den andre kontraherande staten. I så fall har den staten der arbeidet blir gjort, rett til å skattleggje inntektene. Frå denne regelen gjer punkt 2 eit unntak på visse vilkår for korte opphald gjennom den såkalla 183-dagars regelen. Regelen vik frå OECD-mønsteret ved at det i punkt 2 b) er eit vilkår at arbeidsgjeveren høyrer heime i den staten der lønnsfattaren er busett. Under forhandlingane blei problematikken om skattlegginga av arbeidstakarar som er leigde inn, drøfta. Etter norsk oppfatning får unntaket i punkt 2 ikkje verknad dersom arbeidstakaren er leigd inn, og dette har ein derfor presisert i punkt 2 b). Regelen er elles i samsvar med OECD-mønsteret.

Punkt 3 i artikkelen gir særreglar for lønnsarbeid utført om bord på eit skip eller luftfarty i internasjonal fart. Lønnsinntekter frå slikt arbeid skal berre kunne skattleggjast i den staten der føretaket er heimehøyrande.

Når det gjeld lønn til norsk mannskap i konsortiet SAS, er det tatt med ein regel i punkt 4 om at dei berre skal kunne skattleggjast i Noreg.

Artikkel 16 handlar om *godtgjersle til medlem av styre og liknande organ*. Slik inntekt kan, i samsvar med OECD-mønsteret, skattleggjast i den staten der selskapet høyrer heime.

Artikkel 17 fastset at *artistar og idrettsutøvarar* kan skattleggjast i den staten der slik verksemd blir utøvd, utan omsyn til reglane i artikkel 14 om fritt yrke og artikkel 15 om lønnsarbeid i privat teneste. Punkt 2 i artikkelen inneheld eit tillegg som presiserer at den staten der artisten eller idrettsutøveren opptre, har rett til å skattleggje også når vederlaget blir betalt til ein tredjemand, til dømes eit artistbyrå eller eit selskap artisten har oppretta. Reglane i punkta 1 og 2 byggjer på OECD-mønsteret.

I punkt 3 er det gjort unntak frå desse reglane når framsyninga i den eine kontraherande staten for ein vesentleg del blir finansiert av offentlege midlar i den andre kontraherande staten. I slike tilfelle skal inntekta berre kunne skattleggjast i den staten der artisten eller idrettsutøveren er busett.

Artikkel 18 handlar om *pensjonar, livrenter og sosiale trygdeytningar*. I motsetnad til dei tilsvarande reglane i OECD-mønsteret omfattar denne artikkelen alle typar pensjonar, både private og offentlege. Etter reglane skal pensjonar skattleggjast i den staten der pensjonisten er busett. For tida har ikkje Noreg

intern heimel til å skattleggje betalningar av pensjon til personar som ikkje er busette i Noreg.

Punkt 2 fastset at beløp til underhald berre kan skattleggjast i bustadstaten i den mon det kan trekkjast frå i kjeldestaten. Regelen hindrar økonomisk dobbel skattlegging av slike betalningar.

Artikkel 19 handlar om *offentleg teneste*. Som hovudregel, og i samsvar med OECD-mønsteret, er det den staten som betalar ut godtgjersla som har rett til å skattleggje. For godtgjersle knytt til offentlig forretningsverksemd gjeld ikkje hovudregelen. Det offentlege sine betalningar av pensjon går som nemnt under artikkel 18.

Artikkel 20 gjeld *studentar og lærlingar* som er busette i den eine kontraherande staten og som oppheld seg mellombels i den andre staten for å få si personlege utdanning eller opplæring. Dei skal ikkje skattleggjast i den sistnemnde staten av pengebeløp som dei tek i mot til underhald, utdanning eller opplæring frå kjelder utanfor denne staten. Regelen samsvarer med OECD-mønsteret og med skattelova § 2-30 andre ledd.

Artikkel 21 inneheld reglar om *verksemd utanfor kysten* (offshoreverksemd).

Punkt 1 slår fast at reglane i artikkelen skal gå føre, same kva som elles følgjer av avtalen.

Punkta 2 og 3 handlar om skattlegging av næringsverksemd. Dei fastset at verksemd utøvd utanfor kysten av ein stat skal reknast som verksemd utøvd gjennom ein fast driftsstad eller ein fast stad i denne staten, dersom verksemda blir utøvd til saman over 30 dagar i løpet av ein periode på tolv månader. Inntekta frå slik verksemd kan i så fall skattleggjast frå første dag i denne staten. Reglane i punkt 3 a) og b) tek sikte på å hindre at fristen på 30 dagar blir omgått.

Punkt 4 inneheld eit unntak frå dei allmenne reglane i punkta 2 og 3. Det gjeld fortjeneste av transport av forsyningar eller personell, eller av drift av taubåtar eller liknande hjelpefarty knytt til verksemd som omhandla i artikkelen. Slik fortjeneste skal skattleggjast i den staten der personen som tek i mot fortjenesta er busett.

I punkt 5 a) er det gitt reglar om skattlegging av lønn i samband med verksemd utanfor kysten. Slik inntekt kan skattleggjast i sokkelstaten dersom arbeidsopphaldet til saman varer meir enn 30 dagar i løpet av ein periode på tolv månader. Det er gjort unntak frå denne regelen i punkt 5 b). Lønn for teneste om bord i skip eller luftfarty som er omfatta av unntaket i punkt 4, skal berre kunne skattleggjast i den staten der arbeidsgjevaren høyrer heime. Sistnemnde unntak gjeld likevel ikkje dersom fartyet blir drive av ein fast driftsstad etter artikkel 5 eller aktiviteten går føre seg i meir enn 6 månader i løpet av ein periode på tolv månader, jf. punkt 4.

Punkt 6 gjeld vinst frå overføring av rettar til å undersøkje eller nytte naturførekomstar, eigedom som i sokkelstaten blir nytta i samband med verksemda utanfor kysten, og aksjar eller partar som hentar verdien sin frå slike rettar eller slik eigedom. Retten til å skattleggje slike vinstar ligg hos sokkelstaten.

Artikkel 22 gjeld *annan inntekt*, dvs. inntekt som ikkje er særskilt omhandla i dei andre artiklane i avtalen. I samsvar med OECD-mønsteret er

det fastsett at slike inntekter berre skal kunne skattleggjast i den staten der mottakaren er busett.

Inntekter som er knytt til ein fast driftsstad eller ein fast stad for utøving av fritt yrke, skal ikkje skattleggjast etter artikkel 22, men etter artiklane 7 og 14, jf. punkt 2.

Artikkel 23 gjeld skattlegging av formue. Fast eigedom kan skattleggjast i den staten der eigedommen ligg. Lausøyre som utgjer driftsmiddel knytt til ein fast driftsstad eller fast stad, kan skattleggjast i den staten der driftsstaden eller den faste staden ligg, jf. punkta 1 og 2.

Etter punkt 3 kan formue i skip og luftfarty og lausøyre knytt til drifta av dei, berre skattleggjast i den staten der det føretaket som eig skipet eller luftfartyet, høyrer heime.

All annan formue som høyrer til ein person busett i ein av statane, kan berre skattleggjast i denne staten, jf. punkt 4.

Artikkel 24 gir reglar om korleis ein går fram for å hindre dobbel skattlegging.

Kreditsystemet (godskrivningssystemet) inneber at Noreg kan skattleggje inntekta til personar som er busette i Noreg, også når det går fram av dei materielle reglane i avtalen at inntekta kan skattleggjast i Kasakhstan. Noreg må så gi frådrag i den utlikna skatten med eit beløp som svarer til den skatten som er betalt i Kasakhstan (kjeldestaten), jf. bokstav a) (i). Tilsvarende gjeld for Kasakhstan. Dette gjeld også for formuesskatten, jf. bokstav a) (ii).

I tillegg er det i bokstav b) fastsett at i den grad ein person busett i Noreg har inntekter eller formue som etter nokon av reglane i avtalen er unnatekne frå skattlegging i Noreg, så kan Noreg likevel ta omsyn til denne inntekta eller formuen ved utrekninga av den skatten som skal betalast av resten av inntekta og formuen til personen.

Artiklane 25-29 inneheld nokre særlege reglar om ikkje-diskriminering (artikkel 25), korleis dei kompetente styresmaktene i dei to statane skal gjere gjensidige avtalar (artikkel 26), utveksling av opplysningar (artikkel 27), hjelp til innkrevjing (artikkel 28) og diplomatiske og konsulære tenestemenn (artikkel 29).

Artiklane 30-31 inneheld *sluttreglar* om når avtalen skal tre i kraft og når han sluttar å gjelde.

I samsvar med *artikkel 30* trer avtalen i kraft når begge statane har gitt kvarandre melding om at dei har teke dei naudsynte konstitusjonelle stega for at avtalen kan tre i kraft. Når det gjeld kjeldesattar, vil avtalen få verknad på beløp betalte eller godskrivne på eller etter den første dagen i den andre månaden som følgjer etter det året då avtalen trer i kraft. Når det gjeld andre skattar, vil avtalen få verknad med omsyn til skattar som vedkjem det inntektsåret som følgjer etter det året avtalen trer i kraft.

Finansdepartementet

t i l r å r :

At Dykkar Majestet godkjenner og skriv under eit framlagt forslag til proposisjon til Stortinget om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Kasakhstan, underteikna i Oslo den 3. april 2001.

Vi HARALD, Noregs Konge,

s t a d f e s t e r:

Stortinget blir bedt om å gjere vedtak om samtykke til å setje i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Kasakhstan, underteikna i Oslo den 3. april 2001, i samsvar med eit vedlagt forslag.

**Forslag til vedtak om samtykke til å
setje i kraft ein skatteavtale mellom
Noreg og Kasakhstan, underteikna i
Oslo den 3. april 2001**

I

Stortinget samtykkjer i at Noreg set i kraft ein skatteavtale mellom Noreg og Kasakhstan, underteikna i Oslo den 3. april 2001

Vedlegg 1

Convention between the Kingdom of Norway and the Republic of Kazakhstan for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital

The Kingdom of Norway and the Republic of Kazakhstan confirming their desire to develop and strengthen the economic, scientific, technical and cultural co-operation between both States, and desiring to conclude a Convention for the avoidance of double taxation and the prevention of fiscal evasion with respect to taxes on income and on capital,
have agreed as follows:

Chapter I

Scope of the convention

Article 1

Personal scope

This Convention shall apply to persons who are residents of one or both of the Contracting States.

Article 2

Taxes covered

1. This Convention shall apply to taxes on income and on capital imposed on behalf of a Contracting State or of its regional or local authorities, irrespective of the manner in which they are levied.
2. There shall be regarded as taxes on income and on capital all taxes imposed on total income, on total capital, or on elements of income or of capital, including taxes on gains from the alienation of movable or immovable property, taxes on the total amounts of wages or salaries paid by enterprises, as well as taxes on capital appreciation.
3. The existing taxes to which the Convention shall apply are in particular:
 - a) in the case of Kazakhstan:
 - i. the tax on income of legal persons and individuals;
 - ii. the tax on the property of legal persons and individuals,
(hereinafter referred to as «Kazakhstan tax»);
 - b) in the case of Norway:
 - i. the national tax on income;
 - ii. the county municipal tax on income;
 - iii. the municipal tax on income;
 - iv. the national contributions to the Tax Equalisation Fund;
 - v. the national tax on capital;
 - vi. the municipal tax on capital;

- vii. the national tax relating to income and capital from the exploration for and the exploitation of submarine petroleum resources and activities and work relating thereto, including pipeline transport of petroleum produced;
 - . and
 - viii. the national dues on remuneration to non-resident artistes;
 - . (hereinafter referred to as «Norwegian tax»).
4. The Convention shall apply also to any identical or substantially similar taxes which are imposed by either Contracting State after the date of signature of the Convention in addition to, or in place of, the existing taxes.

Chapter II

Definitions

Article 3

General definitions

1.	For the purposes of this Convention, unless the context otherwise requires:	
	a.	i. the term «Norway» means the Kingdom of Norway, including any area outside the territorial waters of the Kingdom of Norway where the Kingdom of Norway, according to Norwegian legislation and in accordance with international law, may exercise her rights with respect to the seabed and subsoil and their natural resources; the term does not comprise Svalbard, Jan Mayen and the Norwegian territories in Antarctica («biland»);
		ii. the term «Kazakhstan» means the Republic of Kazakhstan. When used in a geographical sense, the term «Kazakhstan» includes the territorial waters, and also the exclusive economic zone and continental shelf in which Kazakhstan, for certain purposes, may exercise sovereign rights and jurisdiction in accordance with international law and in which the law relating to Kazakhstan tax are applicable;
	b.	the term «person» includes an individual, a company and any other body of persons;
	c.	the term «company» means any body corporate or any entity which is treated as a body corporate for tax purposes, and in the case of Kazakhstan includes a joint stock company, a limited liability company or any other legal entity which is liable to a tax as a body corporate;
	d.	the terms «a Contracting State» and «the other Contracting State» mean Norway or Kazakhstan as the context requires;
	e.	the terms «enterprise of a Contracting State» and «enterprise of the other Contracting State» mean respectively an enterprise carried on by a resident of a Contracting State and an enterprise carried on by a resident of the other Contracting State;
	f.	the term «international traffic» means any transport by a ship or aircraft operated by an enterprise of a Contracting State, except when the ship or aircraft is operated solely between places in the other Contracting State;
	g.	the term «competent authority» means:
		i. in Kazakhstan, the Ministry of Finance or its authorized representative;
		ii. in Norway, the Minister of Finance and Customs or his authorized representative;

	h.	the term «nationals» means:
	i.	all individuals possessing the nationality of a Contracting State;
	ii.	all legal persons, partnerships and associations deriving their status as such from the laws in force in a Contracting State.
2.		As regards the application of the Convention at any time by a Contracting State, any term not defined therein shall, unless the context otherwise requires, have the meaning which it has at that time under the law of that State for the purposes of the taxes to which the Convention applies, any meaning under the applicable tax laws of that state prevailing over a meaning given to the term under other laws of that State.

Article 4

Resident

1. For the purposes of this Convention, the term «resident of a Contracting State» means any person who, under the laws of that State, is liable to tax therein by reason of his domicile, residence, place of management, place of incorporation or any other criterion of a similar nature and also includes that State and any regional or local authority thereof. It shall include also any pension or other employee benefit plan, and any charitable organisation, established under the law of a Contracting State.
This term however does not include any person who is liable to tax in that State in respect only of income from sources in that State or capital situated therein.
2. Where by reason of the provisions of paragraph 1 an individual is a resident of both Contracting States, then his status shall be determined as follows:
 - a) he shall be deemed to be a resident of the State in which he has a permanent home available to him; if he has a permanent home available to him in both States, he shall be deemed to be a resident of the State with which his personal and economic relations are closer (centre of vital interests);
 - b) if the State in which he has his centre of vital interests cannot be determined, or if he has not a permanent home available to him in either State, he shall be deemed to be a resident of the State in which he has an habitual abode;
 - c) if he has an habitual abode in both States or in neither of them, he shall be deemed to be a resident of the State of which he is a national;
 - d) if he is a national of both States or of neither of them, the competent authorities of the Contracting States shall settle the question by mutual agreement.
3. Where by reason of the provisions of paragraph 1, a person other than an individual is a resident of both Contracting States, then it shall be deemed to be a resident of the State in which its place of effective management is situated.

Article 5

Permanent establishment

1. For the purposes of this Convention, the term «permanent establishment» means a fixed place of business through which the business of an enterprise is wholly or partly carried on.
2. The term «permanent establishment» includes especially:
 - a) a place of management;
 - b) a branch;
 - c) an office;
 - d) a factory;
 - e) a workshop, and
 - f) a mine, an oil or gas well, a quarry or any other place of extraction of natural resources.
3. The term «permanent establishment» also includes:
 - a) a building site or construction or installation or assembly project, or supervisory services connected therewith, but only if such site or project lasts for more than twelve months, or such services continue for more than twelve months; and
 - b) an installation or structure used for the exploration of natural resources, or supervisory services connected therewith, or a drilling rig, but only if such use lasts for more than six months, or such services continue for more than six months; and
 - c) the furnishing of services, including consultancy services, through employees or other personnel engaged for such purposes, but only where the activities of that nature continue (for the same or a connected project) within the country for more than twelve months.
4. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, the term «permanent establishment» shall be deemed not to include:
 - a) the use of facilities solely for the purpose of storage, display or delivery of goods or merchandise belonging to the enterprise;
 - b) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of storage, display or delivery;
 - c) the maintenance of a stock of goods or merchandise belonging to the enterprise solely for the purpose of processing by another enterprise;
 - d) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of purchasing goods or merchandise, or of collecting information, for the enterprise;
 - e) the maintenance of a fixed place of business solely for the purpose of carrying on, for the enterprise, any other activity of a preparatory or auxiliary character;
 - f) the maintenance of a fixed place of business solely for any combination of activities mentioned in sub-paragraphs a) to e), provided that the overall activity of the fixed place of business resulting from this combination is of a preparatory or auxiliary character.
5. Notwithstanding the provisions of paragraphs 1 and 2, where a person - other than an agent of an independent status to whom paragraph 6 applies - is acting on behalf of an enterprise and has, and habitually exercises, in a Contracting State an authority to conclude contracts in the name of the enterprise, that enterprise shall be deemed to have a permanent establishment in that State in respect of any activities which that person undertakes for the enterprise, unless the activities of such person are limited to those

mentioned in paragraph 4 which, if exercised through a fixed place of business, would not make this fixed place of business a permanent establishment under the provisions of that paragraph.

6. An enterprise shall not be deemed to have a permanent establishment in a Contracting State merely because it carries on business in that State through a broker, general commission agent or any other agent of an independent status, provided that such persons are acting in the ordinary course of their business.
7. The fact that a company which is a resident of a Contracting State controls or is controlled by a company which is a resident of the other Contracting State, or which carries on business in that other State (whether through a permanent establishment or otherwise), shall not of itself constitute either company a permanent establishment of the other.

Chapter III

Taxation of income

Article 6

Income from immovable property

1. Income derived by a resident of a Contracting State from immovable property (including income from agriculture or forestry) situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. The term «immovable property» shall have the meaning which it has under the law of the Contracting State in which the property in question is situated. The term shall in any case include property accessory to immovable property, livestock and equipment used in agriculture and forestry, rights to which the provisions of general law respecting landed property apply, usufruct of immovable property and rights to variable or fixed payments as consideration for the working of, or the right to work, mineral deposits, sources and other natural resources; ships and aircraft shall not be regarded as immovable property.
3. The provisions of paragraph 1 shall apply to income derived from the direct use, letting, or use in any other form of immovable property.
4. The provisions of paragraphs 1 and 3 shall also apply to the income from immovable property of an enterprise and to income from immovable property used for the performance of independent personal services.

Article 7

Business profits

1. The profits of an enterprise of a Contracting State shall be taxable only in that State unless the enterprise carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein. If the enterprise carries on business as aforesaid, the profits of the enterprise may be taxed in the other State but only so much of them as is attributable to:

- a) that permanent establishment;
 - b) sales in that other State of goods or merchandise of the same kind as those sold through that permanent establishment; or
 - c) other business activities carried on in that other State of the same kind as those effected through that permanent establishment.
2. Subject to the provisions of paragraph 3, where an enterprise of a Contracting State carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, there shall in each Contracting State be attributed to that permanent establishment the profits which it might be expected to make if it were a distinct and separate enterprise engaged in the same or similar activities under the same or similar conditions and dealing wholly independently with the enterprise of which it is a permanent establishment.
 3. In determining the profits of a permanent establishment, there shall be allowed as deductions expenses which are incurred for the purposes of the permanent establishment, including executive and general administrative expenses so incurred, whether in the State in which the permanent establishment is situated or elsewhere. The permanent establishment shall not be allowed a deduction for amounts paid to its head office or any of the other offices of the resident by way of royalties, fees or other similar payments in return for the use of patents or other rights, or by way of commission, for specific services performed or for management, or by way of interest on moneys lent to the permanent establishment.
 4. Insofar as it has been customary in a Contracting State to determine the profits to be attributed to a permanent establishment on the basis of an apportionment of the total profits of the enterprise to its various parts, nothing in paragraph 2 shall preclude that Contracting State from determining the profits to be taxed by such an apportionment as may be customary; the method of apportionment adopted shall, however, be such that the result shall be in accordance with the principles contained in this Article.
 5. No profits shall be attributed to a permanent establishment by reason of the mere purchase by that permanent establishment of goods or merchandise for the enterprise.
 6. Where the information available to or readily obtainable by the competent authority of a Contracting State is not adequate to determine the profit or expenses of the permanent establishment, profits may be calculated in accordance with the tax laws of that State. For purposes of this paragraph, information will be considered to be readily obtainable if the taxpayer provides the information to the requesting competent authority within 91 days of a written request by the competent authority for such information.
 7. For the purposes of the preceding paragraphs, the profits to be attributed to the permanent establishment shall be determined by the same method year by year unless there is good and sufficient reason to the contrary.
 8. Where profits include items of income which are dealt with separately in other Articles of this Convention, then the provisions of those Articles shall not be affected by the provisions of this Article.

Article 8

Shipping and air transport

1. Profits of an enterprise of a Contracting State from the operation of ships or aircraft in international traffic shall be taxable only in that Contracting State.
2. The provisions of paragraph 1 shall also apply to profits derived from the participation in a pool, a joint business or in an international operating agency.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall apply to profits derived by the joint Norwegian, Danish and Swedish air transport consortium Scandinavian Airlines System (SAS), but only insofar as profits derived by Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), the Norwegian partner of the Scandinavian Airlines System (SAS), are in proportion to its share in that organisation.

Article 9

Associated enterprises

Where

- a) an enterprise of a Contracting State participates directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of the other Contracting State, or
- b) the same persons participate directly or indirectly in the management, control or capital of an enterprise of a Contracting State and an enterprise of the other Contracting State,

and in either case conditions are made or imposed between the two enterprises in their commercial or financial relations which differ from those which would be made between independent enterprises, then any profits which would, but for those conditions, have accrued to one of the enterprises, but, by reason of those conditions, have not so accrued, may be included in the profits of that enterprise and taxed accordingly.

Article 10

Dividends

1. Dividends paid by a company which is a resident of a Contracting State to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such dividends may also be taxed in the Contracting State of which the company paying the dividends is a resident and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the dividends the tax so charged shall not exceed:
 - a) 5 per cent of the gross amount of the dividends if the beneficial owner is a company which holds directly at least 10 per cent of the capital of the company paying the dividends;
 - b) 15 per cent of the gross amount of the dividends in all other cases.

This paragraph shall not affect the taxation of the company in respect of the profits out of which the dividends are paid.

3. The term «dividends» as used in this Article means income from shares, mining shares, founders' shares or other rights, not being debt-claims, participating in profits, as well as income from other corporate rights which is subjected to the same taxation treatment as income from shares by the laws of the State of which the company making the distribution is a resident.
4. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the dividends, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State, of which the company paying the dividends is a resident, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.
5. Where a company which is a resident of a Contracting State derives profits or income from the other Contracting State, that other State may not impose any tax on the dividends paid by the company, except insofar as such dividends are paid to a resident of that other State or insofar as the holding in respect of which the dividends are paid is effectively connected with a permanent establishment or a fixed base situated in that other State, nor subject the company's undistributed profits to a tax on the company's undistributed profits, even if the dividends paid or the undistributed profits consist wholly or partly of profits or income arising in such other State.
6. Nothing in this Convention shall be construed as preventing a Contracting State from imposing on the earnings of a company attributable to a permanent establishment in that State, a tax in addition to the tax which would be chargeable on the earnings of a company which is a resident of that State, provided that any additional tax so imposed shall not exceed 5 per cent of the amounts of such earnings which have not been subjected to such additional tax in previous taxation years. For the purpose of this provision, the term «earnings» means the profits, including any gains, attributable to a permanent establishment in a Contracting State in a year and previous years after deducting therefrom all taxes, other than the additional tax referred to herein, imposed on such profits by that State.

Article 11

Interest

1. Interest arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such interest may also be taxed in the Contracting State in which it arises and according to the laws of that State, but if the recipient is the beneficial owner of the interest the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the interest.
3. The term «interest» as used in this Article means income from debt-claims of every kind, whether or not secured by mortgage, and in particular,

- income from government securities and income from bonds or debentures, including premiums and prizes attaching to such securities, bonds or debentures. Penalty charges for late payment shall not be regarded as interest for the purpose of this Article.
4. Notwithstanding the provisions of paragraph 2, interest arising in a Contracting State shall be exempt from tax in that State if:
 - a) the interest is paid in respect of a bond, debenture or other similar obligation of the government of that Contracting State or of a regional or local authority thereof, provided that the interest is beneficially owned by a resident of the other Contracting State;
 - b) the interest is paid from a debtor resident in Kazakhstan to a resident of Norway in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the Central Bank of Norway, the Norwegian Guarantee Institute for Export Credits or A/S Eksportfinans or any other institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
 - c) the interest is paid from a debtor resident in Norway to a resident of Kazakhstan in respect of a loan made, guaranteed or insured, or a credit extended, guaranteed or insured by the National Bank of the Republic of Kazakhstan or Eximbank or any other institution as may be agreed from time to time between the competent authorities of the Contracting States.
 5. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the interest, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the interest arises, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the debt-claim in respect of which the interest is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.
 6. Interest shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a regional or local authority thereof or a resident of that State. Where, however, the person paying the interest, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the indebtedness on which the interest is paid was incurred, and such interest is borne by such permanent establishment or fixed base, then such interest shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
 7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the interest, having regard to the debt-claim for which it is paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of this Convention.
 8. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or

assignment of the debt-claim in respect of which the interest is paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 12

Royalties

1. Royalties arising in a Contracting State and paid to a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. However, such royalties may also be taxed in the Contracting State in which they arise and according to the laws of that State, but if the recipient and the beneficial owner of the royalties is a resident of the other Contracting State, the tax so charged shall not exceed 10 per cent of the gross amount of the royalties.
3. Notwithstanding paragraph 2 of this Article the beneficial owner of royalties in respect of leasing, as defined in paragraph 4 of this Article, may elect to be taxed, in the Contracting State in which the royalties arise, as if the right or property in respect of which such royalties are paid is effectively connected with a permanent establishment or fixed base in that Contracting State. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services) of this Convention, as the case may be, shall apply to the income and deductions (other than capital allowances) attributable to such right or property.
4. The term «royalties» as used in this Article means payments of any kind received as a consideration for the use of, or the right to use, any copyright of literary, artistic or scientific work including computer programs, cinematograph films, any patent, trade mark, design or model, plan, secret formula or process, or for information (know-how) concerning industrial, commercial or scientific experience, and payments for the use of, or the right to use, industrial, commercial or scientific equipment.
5. The provisions of paragraph 1 and 2 shall not apply if the beneficial owner of the royalties, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State in which the royalties arise, through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the royalties are paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case, the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.
6. Royalties shall be deemed to arise in a Contracting State when the payer is that State itself, a regional or local authority or a resident of that State. Where, however, the person paying the royalties, whether he is a resident of a Contracting State or not, has in a Contracting State a permanent establishment or a fixed base in connection with which the liability to pay the royalties was incurred, and such royalties are borne by such permanent establishment or fixed base, then such royalties shall be deemed to arise in the State in which the permanent establishment or fixed base is situated.
7. Where, by reason of a special relationship between the payer and the beneficial owner or between both of them and some other person, the amount of the royalties, having regard to the use, right or information for which

they are paid, exceeds the amount which would have been agreed upon by the payer and the beneficial owner in the absence of such relationship, the provisions of this Article shall apply only to the last-mentioned amount. In such case, the excess part of the payments shall remain taxable according to the laws of each Contracting State, due regard being had to the other provisions of the Convention.

8. If in any convention for the avoidance of double taxation concluded by Kazakhstan with a third State, being a member of the Organisation for Economic Cooperation and Development (OECD) at the date of signature of this Convention, Kazakhstan after that date would agree to exclude any kind of rights or property from the definition contained in paragraph 4 of this Article or exempt royalties arising in Kazakhstan from Kazakhstan tax on royalties or to limit the rates of tax provided in paragraph 2, such definition or exemption or lower rate shall automatically apply as if it had been specified in paragraph 4 or paragraph 2, respectively.
9. The provisions of this Article shall not apply if it was the main purpose or one of the main purposes of any person concerned with the creation or assignment of the rights in respect of which the royalties are paid to take advantage of this Article by means of that creation or assignment.

Article 13

Capital gains

1. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property) and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:
 - a) shares, other than shares in which there is substantial and regular trading on an approved Stock Exchange, deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from immovable property situated in the other Contracting State, or
 - b) an interest in a partnership or trust the assets of which consist principally of immovable property situated in the other Contracting State, or of shares referred to in sub-paragraph a) above,may be taxed in that other State.
3. Gains from the alienation of movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State or of movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, including such gains from the alienation of such a permanent establishment (alone or with the whole enterprise) or of such fixed base, may be taxed in that other State.
4. Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of ships or aircraft operated in international traffic, or movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft shall be taxable only in that Contracting State.
5. Gains from the alienation of shares or other corporate rights of a company

which is a resident of a Contracting State, and gains from the alienation of any other financial instruments which are subject in that State to the same taxation treatment as gains from the alienation of such shares or other rights, derived by an individual who was a resident of that State and who after acquiring such shares, rights or financial instruments has become a resident of the other Contracting State, may be taxed in the first-mentioned State if the alienation of the shares, rights or financial instruments occurs at any time during the period of five years next following the date on which the individual has ceased to be a resident of the first-mentioned State.

6. Gains from the alienation of any property other than those referred to in the preceding paragraphs shall be taxable only in the Contracting State of which the alienator is a resident.

Article 14

Independent personal services

1. Income derived by an individual who is a resident of a Contracting State in respect of professional services or other activities of an independent character shall be taxable only in that State. However, such income may also be taxed in the other Contracting State if:
 - a) the individual is present in the other State for a period or periods exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months; or
 - b) the individual has a fixed base regularly available to him in that other State for the purpose of performing his activities;

but only so much thereof as is attributable to services performed in that other State.

2. The term «professional services» includes especially independent scientific, literary, artistic, educational or teaching activities as well as the independent activities of physicians, lawyers, engineers, architects, dentists and accountants.

Article 15

Dependent personal services

1. Subject to the provisions of Articles 16 (Directors Fees), 18 (Pensions, Annuities, Payments under a Social Security System and Alimony) and 19 (Government Service), salaries, wages and other similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment shall be taxable only in that State unless the employment is exercised in the other Contracting State. If the employment is so exercised, such remuneration as is derived therefrom may be taxed in that other State.
2. Notwithstanding the provisions of paragraph 1, remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised in the other Contracting State shall be taxable only in the first-mentioned State if:
 - a) the recipient is present in that other State for a period or periods not exceeding in the aggregate 183 days in any period of twelve months;

- and
- b) the remuneration is paid by, or on behalf of, an employer who is a resident of the State of which the recipient is a resident, and whose activity does not consist of the hiring out of labour; and
 - c) the remuneration is not borne by a permanent establishment or a fixed base which the employer has in that other State.
3. Notwithstanding the preceding provisions of this Article, remuneration derived in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft operated in international traffic may be taxed in the Contracting State in which the enterprise operating the ship or aircraft is a resident.
 4. Where a resident of Norway derives remuneration in respect of an employment exercised aboard an aircraft operated in international traffic by the Scandinavian Airlines System (SAS) consortium, such remuneration shall be taxable only in the Contracting State of which the recipient is a resident.

Article 16

Directors' fees

Directors' fees and similar payments derived by a resident of a Contracting State in his capacity as a member of the board of directors or of a similar organ of a company which is a resident of the other Contracting State may be taxed in that other State.

Article 17

Artistes and sportsmen

1. Notwithstanding the provisions of Articles 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), income derived by a resident of a Contracting State as an entertainer, such as a theatre, motion picture, radio or television artiste, or a musician, or as a sportsman, from his personal activities as such exercised in the other Contracting State, may be taxed in that other State.
2. Where income in respect of personal activities exercised by an entertainer or a sportsman in his capacity as such accrues not to the entertainer or sportsman himself but to another person, that income may, notwithstanding the provisions of Article 7 (Business Profits), 14 (Independent Personal Services) and 15 (Dependent Personal Services), be taxed in the Contracting State in which the activities of the entertainer or sportsman are exercised.
3. The provisions of paragraphs 1 and 2 shall not apply to income derived from activities performed in a Contracting State by entertainers or sportsmen if the visit to that State is substantially supported by public funds of the other Contracting State or a regional or local authority thereof. In such a case the income shall be taxable only in the State of which the entertainer or sportsman is a resident.

*Article 18***Pensions, annuities, payments under a social security system and alimony**

1. Pensions (including Government pensions and payments under a social security system) and annuities paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.
2. Alimony and other maintenance payments paid to a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State. However, any alimony or other maintenance payment paid by a resident of one of the Contracting States to a resident of the other Contracting State, shall, to the extent it is not allowable as a relief to the payer, be taxable only in the first-mentioned State.

*Article 19***Government service**

1.	a.	Salaries, wages and other similar remuneration, other than a pension, paid by a Contracting State or a regional or local authority thereof to an individual in respect of services rendered to that State or regional or local authority shall be taxable only in that State.
	b.	However, such salaries, wages and other similar remuneration shall be taxable only in the other Contracting State if the services are rendered in that State and the individual is a resident of that State who:
	i.	is a national of that State; or
	ii.	did not become a resident of that State solely for the purpose of rendering the services.
2		The provisions of Articles 15 (Dependent Personal Services) and 16 (Directors' Fees) shall apply to salaries, wages and other similar remuneration other than pensions in respect of services rendered in connection with a business carried on by a Contracting State or a regional or local authority thereof.

*Article 20***Students**

Payments which a student or business apprentice who is or was immediately before visiting a Contracting State a resident of the other Contracting State and who is present in the first-mentioned State solely for the purpose of his education or training receives for the purpose of his maintenance, education or training shall not be taxed in that State, provided that such payments arise from sources outside that State.

*Article 21***Offshore activities**

1.	The provisions of this Article shall apply notwithstanding any other provision of this Convention.	
2.	A person who is a resident of a Contracting State and carries on activities offshore in the other Contracting State in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State shall, subject to paragraphs 3 and 4 of this Article, be deemed in relation to those activities to be carrying on business in that other State through a permanent establishment or fixed base situated therein.	
3.	The provisions of paragraph 2 shall not apply where the activities are carried on for a period not exceeding 30 days in the aggregate in any twelve months period. However, for the purposes of this paragraph:	
	a.	activities carried on by an enterprise associated with another enterprise shall be regarded as carried on by the enterprise with which it is associated if the activities in question are substantially the same as those carried on by the last-mentioned enterprise;
	b.	two enterprises shall be deemed to be associated if one is controlled directly or indirectly by the other, or both are controlled directly or indirectly by a third person or persons.
4.	Profits derived by a resident of a Contracting State from the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in a Contracting State, or from the operation of tugboats and other vessels auxiliary to such activities, shall be taxable only in the Contracting State of which the enterprise is a resident.	
5.	a.	Subject to sub-paragraph b) of this paragraph, salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in the other Contracting State may, to the extent that the duties are performed offshore in that other State, be taxed in that other State. However, such remuneration shall be taxable only in the first-mentioned State if the employment is carried on offshore for an employer who is not a resident of the other State and for a period or periods not exceeding in the aggregate 30 days in any twelve-months period.
	b.	Salaries, wages and similar remuneration derived by a resident of a Contracting State in respect of an employment exercised aboard a ship or aircraft engaged in the transportation of supplies or personnel to a location, or between locations, where activities connected with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources are being carried on in the other Contracting State, or in respect of an employment exercised aboard tugboats or other vessels operated auxiliary to such activities, may be taxed in the Contracting State of which the enterprise carrying on such activities is a resident.
6.	Gains derived by a resident of a Contracting State from the alienation of:	
	a.	exploration or exploitation rights; or
	b.	property situated in the other Contracting State and used in connection with the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources situated in that other State; or
	c.	shares deriving their value or the greater part of their value directly or indirectly from such rights or such property or from such rights and such property taken together,
	may be taxed in that other State.	
	In this paragraph «exploration or exploitation rights» means rights to assets to be produced by the exploration or exploitation of the seabed and subsoil and their natural resources in the other Contracting State, including rights to interests in or to the benefit of such assets.	

Article 22

Other income

1. Items of income of a resident of a Contracting State, wherever arising, not dealt with in the foregoing Articles of this Convention shall be taxable only in that State.
2. The provisions of paragraph 1 shall not apply to income, other than income from immovable property as defined in paragraph 2 of Article 6 (Income from Immovable Property), if the recipient of such income, being a resident of a Contracting State, carries on business in the other Contracting State through a permanent establishment situated therein, or performs in that other State independent personal services from a fixed base situated therein, and the right or property in respect of which the income is paid is effectively connected with such permanent establishment or fixed base. In such case the provisions of Article 7 (Business Profits) or Article 14 (Independent Personal Services), as the case may be, shall apply.

Chapter IV

Taxation of capital

Article 23

Capital

1. Capital represented by immovable property referred to in Article 6 (Income from Immovable Property), owned by a resident of a Contracting State and situated in the other Contracting State may be taxed in that other State.
2. Capital represented by movable property forming part of the business property of a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State, or by movable property pertaining to a fixed base available to a resident of a Contracting State in the other Contracting State for the purpose of performing independent personal services, may be taxed in that other State.
3. Capital represented by ships or aircraft owned by a resident of a Contracting State and operated in international traffic, and by movable property pertaining to the operation of such ships or aircraft, shall be taxable only in that Contracting State.
4. All other elements of capital of a resident of a Contracting State shall be taxable only in that State.

Chapter V

Methods for elimination of double taxation

Article 24

Elimination of double taxation

In accordance with the provisions and subject to the limitations of the laws of the Contracting States (as may be amended from time to time without changing the general principle thereof):

- a) Where a resident of a Contracting State derives income which, in accordance with the provisions of this Convention, may be taxed in the other Contracting State, the first-mentioned Contracting State shall allow:
 - i. as a deduction from the tax on the income of that resident, an amount equal to the income tax paid in the other Contracting State;
 - ii. as a deduction from the tax on the capital of that resident, an amount equal to the capital tax paid in the other State;

Such deduction shall in no case, however, exceed that part of the income tax or capital tax, as computed before the deduction is given, which is attributable to the income or capital which may be taxed in the other Contracting State;

- a) Where in accordance with any provision of the Convention, income derived or capital owned by a resident of a Contracting State is exempt from tax in that State, that State may nevertheless, in calculating the amount of tax on the remaining income or capital of such resident, take into account the exempted income or capital.

Chapter VI

Special provisions

Article 25

Non-discrimination

1. Nationals of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith, which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected. This provision shall, notwithstanding the provisions of Article 1 (Personal Scope), also apply to persons who are not residents of one or both of the Contracting States.
2. Stateless persons who are residents of a Contracting State shall not be subjected in the other Contracting State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which nationals of that other State in the same circumstances are or may be subjected.
3. The taxation on a permanent establishment which an enterprise of a Contracting State has in the other Contracting State shall not be less favourably levied in that other State than the taxation levied on enterprises of that other State carrying on the same activities. This provision shall not be construed as obliging a Contracting State to grant to residents of the other Contracting State any personal allowances, reliefs and reductions for taxation purposes on account of civil status or family responsibilities which it

- grants to its own residents.
4. Except where the provisions of Article 9, paragraph 7 of Article 11 or paragraph 7 of Article 12 apply, interest, royalties and other disbursements paid by an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable profits of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been paid to a resident of the first-mentioned State. Similarly, any debts of an enterprise of a Contracting State to a resident of the other Contracting State shall, for the purpose of determining the taxable capital of such enterprise, be deductible under the same conditions as if they had been contracted to a resident of the first-mentioned State.
 5. Enterprises of a Contracting State, the capital of which is wholly or partly owned or controlled, directly or indirectly, by one or more residents of the other Contracting State, shall not be subjected in the first-mentioned State to any taxation or any requirement connected therewith which is other or more burdensome than the taxation and connected requirements to which other similar enterprises of the first-mentioned State are or may be subjected.
 6. The provisions of this Article shall apply to taxes of every kind and description.

Article 26

Mutual agreement procedure

1. Where a person considers that the actions of one or both of the Contracting States result or will result for him in taxation not in accordance with the provisions of this Convention, he may, irrespective of the remedies provided by the domestic law of those States, present his case to the competent authority of the Contracting State of which he is a resident or, if his case comes under paragraph 1 of Article 25 (Non-discrimination), to that of the Contracting State of which he is a national. The case must be presented within three years from the receipt of the first notification of the action resulting in taxation not in accordance with the provisions of the Convention.
2. The competent authority shall endeavour, if the objection appears to it to be justified and if it is not itself able to arrive at a satisfactory solution, to resolve the case by mutual agreement with the competent authority of the other Contracting State, with a view to the avoidance of taxation which is not in accordance with the Convention. Any agreement reached shall be implemented notwithstanding any time limits in the domestic law of the Contracting States.
3. The competent authorities of the Contracting States shall endeavour to resolve by mutual agreement any difficulties or doubts arising as to the interpretation or application of the Convention. They may also consult together for the elimination of double taxation in cases not provided for in the Convention.
4. The competent authorities of the Contracting States may communicate with each other directly for the purpose of reaching an agreement in the sense of the preceding paragraphs. When it seems advisable in order to reach agreement to have an oral exchange of opinions, such exchange

may take place through a Commission consisting of representatives of the competent authorities of the Contracting States.

Article 27

Exchange of information

1. The competent authorities of the Contracting States shall exchange such information as is relevant for carrying out the provisions of this Convention and of the domestic laws of the Contracting States concerning taxes established by the Contracting States insofar as the taxation thereunder is not contrary to the Convention. The exchange of information shall apply to taxes of every kind and description and is not restricted by Article 1 (Personal Scope). Any information received by a Contracting State shall be treated as secret in the same manner as information obtained under the domestic laws of that State and shall be disclosed only to persons or authorities (including courts and administrative bodies) involved in the assessment or collection of, the enforcement or prosecution in respect of, or the determination of appeals in relation to, the taxes imposed on behalf of that State. Such persons or authorities shall use the information only for such purposes. They may disclose the information in public court proceedings or in judicial decisions.
2. In no case shall the provisions of paragraph 1 be construed so as to impose on a Contracting State the obligation:
 - a) to carry out administrative measures at variance with the laws and administrative practice of that or of the other Contracting State;
 - b) to supply information which is not obtainable under the laws or in the normal course of the administration of that or of the other Contracting State;
 - c) to supply information which would disclose any trade, business, industrial, commercial or professional secret or trade process, or information, the disclosure of which would be contrary to public policy (ordre public).

Article 28

Assistance in collection

1. The competent authorities of the Contracting States undertake to lend assistance to each other in the collection of taxes, together with interest, costs, and civil penalties relating to such taxes, referred to in this Article as a «revenue claim».
2. Requests for assistance by the competent authorities of a Contracting State in the collection of a revenue claim shall include a certification by such authority that, under the laws of that State, the revenue claim has been finally determined. For the purposes of this Article, a revenue claim is finally determined when a Contracting State has the right under its internal law to collect the revenue claim and the taxpayer has no further rights to restrain collection.
3. Claims which are the subject of requests for assistance shall not have priority over taxes owing in the Contracting State rendering assistance and

the provisions of paragraph 1 of Article 26 (Mutual Agreement Procedure) shall also apply to any information which, by virtue of this Article, is supplied to the competent authority of a Contracting State.

4. A revenue claim of a Contracting State that has been accepted for collection by the competent authority of the other Contracting State shall be collected by the other State as though such claim were the other State's own revenue claim as finally determined in accordance with the provisions of its laws relating to the collection of its taxes.
5. Amounts collected by the competent authority of a Contracting State pursuant to this Article shall be forwarded to the competent authority of the other Contracting State. However, except where the competent authorities of the Contracting States otherwise agree, the ordinary costs incurred in providing collection assistance shall be borne by the first-mentioned State and any extraordinary costs so incurred shall be borne by the other State. As soon as a Contracting State anticipates that extraordinary costs may be incurred, it shall so advise the other Contracting State and indicate the estimated amount of such costs.
6. Where the tax claim of a Contracting State has not been finally determined by reason of it being subject to appeal or other proceedings, that State may, in order to protect its revenues, request the other Contracting State to take such interim measures for conservancy on its behalf as are available to the other State under the laws of that other State. If such request is accepted by the other State, such interim measures shall be taken by that other State as if the taxes owed to the first-mentioned State were the own taxes of that other State.
7. A request under this Article shall only be made by a Contracting State to the extent that sufficient property of the taxpayer owing the taxes is not available in that State for recovery of the taxes owed.
8. No assistance shall be provided under this Article for a revenue claim of a Contracting State in respect of a taxpayer to the extent that the revenue claim relates to a period during which the taxpayer was not a resident of one or the other Contracting State.
9. Notwithstanding the provisions of Article 2 (Taxes Covered) of this Convention, the provisions of this Article shall apply to taxes of every kind and description, except custom duties and taxes.
10. Nothing in this Article shall be construed as imposing on either Contracting State the obligation to carry out administrative measures of a different nature from those used in the collection of its own taxes or that would be contrary to its public policy (*ordre public*).

Article 29

Members of diplomatic missions and consular posts

Nothing in this Convention shall affect the fiscal privileges of members of diplomatic missions or consular posts under the general rules of international law or under the provisions of special agreements.

Chapter VII

Final provisions

Article 30

Entry into force

1. Each of the Contracting States shall notify to the other the completion of the procedures required by its law for the bringing into force of this Convention.
2. The Convention shall enter into force on the date of receipt of the later of these notifications and shall thereupon have effect:
 - a) in respect of taxes withheld at source on dividends, interest or royalties, for amounts paid or credited on or after the first day of the second month following the month in which the Convention enters into force;
 - b) in respect of other taxes, for the taxable periods beginning on or after the first day of January of the calendar year next following that in which the Convention enters into force.

Article 31

Termination

This Convention shall remain in force indefinitely, but either of the Contracting States may, on or before 30th June in any calendar year beginning after the expiration of a period of five years from the date of its entry into force, give to the other Contracting State, through the diplomatic channels, written notice of termination. In such event, the Convention shall cease to have effect in respect of taxes on income or on capital relating to the calendar year (including accounting periods beginning in such year) next following that in which the notice is given.

In witness whereof the undersigned, duly authorised thereto by their respective Governments, have signed this Convention.

Done in duplicate at Oslo this 3rd day of April 2001, in the Norwegian, Kazakh, Russian and English languages, all texts being equally authentic. In the case of divergence between the texts, the English text shall prevail.

For the Government of	For the Government of
the Kingdom of Norway	the Republic of Kazakhstan
Karl Eirik Schjøtt-Pedersen	Mazhit T. Esenbaev

Overenskomst mellom Kongeriket Norge og Republikken Kasakhstan til unn-gåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hen-syn til skatter av inntekt og formue

Kongeriket Norge og Republikken Kasakhstan som bekrefter deres vilje til å utvikle og forsterke det økonomiske, vitenskapelige, tekniske og kulturelle samarbeidet mellom de to statene, og som ønsker å inngå en overenskomst til

unngåelse av dobbeltbeskatning og forebyggelse av skatteunndragelse med hensyn til skatter av inntekt og formue, er blitt enige om følgende:

Kapittel I

Overenskomstens anvendelsesområde

Artikkel 1

De personer som overenskomsten gjelder

Denne overenskomst får anvendelse på personer som er bosatt i en av eller i begge de kontraherende stater.

Artikkel 2

Skatter som omfattes av overenskomsten

1. Denne overenskomst får anvendelse på skatter av inntekt og av formue som utskrives for regning av en kontraherende stat eller dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter, uten hensyn til på hvilken måte de oppkreves.
2. Som skatter av inntekt og av formue anses alle skatter som utskrives av den samlede inntekt, av den samlede formue, eller av deler av inntekten eller formuen, herunder skatter av gevinst ved avhendelse av løsøre eller fast eiendom, skatter av den samlede lønn betalt av foretak, såvel som skatter av verdistigning.
3. De gjeldende skatter som overenskomsten får anvendelse på er især:
 - a) I Kasakhstan:
 - i. inntektsskatt på juridiske og fysiske personer;
 - ii. formuesskatt på juridiske og fysiske personer, . (i det følgende kalt «kasakhstansk skatt»);
 - b) I Norge:
 - i. inntektsskatt til staten;
 - ii. inntektsskatt til fylkeskommunen;
 - iii. inntektsskatt til kommunen;
 - iv. fellesskatt til Skattefordelingsfondet;
 - v. formuesskatt til staten;
 - vi. formuesskatt til kommunen;
 - vii. skatt til staten vedrørende inntekt og formue i forbindelse med undersøkelse etter og utnyttelse av undersjøiske petroleumsforekomster og dertil knyttet virksomhet og arbeid, herunder rørledningstransport av utvunnet petroleum; og
 - viii. avgift til staten av honorarer som tilfaller kunstnere bosatt i utlandet; . (i det følgende kalt «norsk skatt»).
4. Overenskomsten skal også få anvendelse på alle skatter av samme eller vesentlig lignende art, som i tillegg til eller i stedet for de gjeldende skatter

blir utskrevet av en av de kontraherende stater etter tidspunktet for undertegningen av denne overenskomst.

Kapittel II

Definisjoner

Artikkel 3

Alminnelige definisjoner

1.	Hvis ikke annet fremgår av sammenhengen har følgende uttrykk i overenskomsten denne betydning:	
	a.	i. «Norge» betyr Kongeriket Norge, herunder ethvert område utenfor Kongeriket Norges sjøterritorium, hvor Kongeriket Norge overensstemmende med norsk lovgivning og folkeretten, kan utøve sine rettigheter med hensyn til havbunnen og undergrunnen samt deres naturforekomster; uttrykket omfatter ikke Svalbard, Jan Mayen og de norske territorier i Antarktis («biland»);
		ii. «Kasakhstan» betyr Republikken Kasakhstan. Når uttrykket «Kasakhstan» anvendes i geografisk forstand omfatter det sjøterritoriet, og likeledes den eksklusive økonomiske sone og kontinentalsokkelen hvor Kasakhstan, for bestemte formål, kan utøve suverene rettigheter og jurisdiksjon overensstemmende med folkeretten og hvor kasakhstansk skattelovgivning gjelder;
	b.	«person» omfatter en fysisk person, et selskap og enhver annen sammenslutning av personer;
	c.	«selskap» betyr enhver juridisk person eller enhver enhet som i skattemessig henseende behandles som en juridisk person, og omfatter, for så vidt angår Kasakhstan, et aksjeselskap, selskap med begrenset ansvar og enhver annen juridisk person som er skattepliktig som sådan;
	d.	«en kontraherende stat» og «den annen kontraherende stat» betyr Norge eller Kasakhstan slik det framgår av sammenhengen;
	e.	«foretak i en kontraherende stat» og «foretak i den annen kontraherende stat» betyr henholdsvis et foretak som drives av en person bosatt i en kontraherende stat og et foretak som drives av en person bosatt i den annen kontraherende stat;
	f.	«internasjonal fart» betyr enhver transport med skip eller luftfartøy drevet av et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, unntatt når skipet eller luftfartøyet går i fart bare mellom steder i den annen kontraherende stat;
	g.	«kompetent myndighet» betyr:
		i. i Kasakhstan, Finansdepartementet eller den som har fullmakt fra dette;
		ii. i Norge, finans- og tollministeren eller den som har fullmakt fra ham;
	h.	«statsborgere» betyr:
		i. alle fysiske personer som er borgere av en kontraherende stat;
		ii. alle juridiske personer, interessentskap og sammenslutninger som erverver sin status som sådan i henhold til gjeldende lovgivning i en kontraherende stat.
2.	Ved en kontraherende stats anvendelse av denne overenskomst, skal ethvert uttrykk som ikke er definert i den, når ikke annet fremgår av sammenhengen, ha den betydning som uttrykket har på dette tidspunkt i henhold til lovgivningen i vedkommende stat med hensyn til de skatter som denne overenskomst får anvendelse på. Enhver betydning som uttrykket er gitt i henhold til den relevante skattelovgivning i denne stat skal gå foran den betydning som uttrykket er gitt i henhold til denne stats øvrige lovgivning.	

Artikkel 4

Skattemessig bopel

1. I denne overenskomst betyr uttrykket «person bosatt i en kontraherende stat» enhver person som, i henhold til lovgivningen i denne stat, er skattepliktig der på grunnlag av domisil, bopel, sete for ledelsen, sted for stiftelse eller ethvert annet lignende kriterium og omfatter også staten og enhver av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. Det skal likeledes omfatte enhver pensjonsordning eller annen velferdsordning for arbeidstakere og enhver veldedig organisasjon som er etablert i henhold til lovgivningen i en kontraherende stat.
Uttrykket omfatter imidlertid ikke noen person som er skattepliktig i denne stat bare på grunnlag av inntekt fra kilder i eller formue som befinner seg i denne stat.
2. Når en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 er bosatt i begge kontraherende stater, skal hans status avgjøres etter følgende regler:
 - a) han skal anses for bosatt i den stat hvor han disponerer fast bolig. Hvis han disponerer fast bolig i begge stater, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har de sterkeste personlige og økonomiske forbindelser (sentrum for livsinteressene);
 - b) hvis det ikke kan bringes på det rene i hvilken stat han har sentrum for livsinteressene, eller hvis han ikke disponerer en fast bolig i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han har vanlig opphold;
 - c) hvis han har vanlig opphold i begge stater eller ikke i noen av dem, skal han anses for bosatt i den stat hvor han er statsborger;
 - d) hvis han er statsborger av begge stater eller ikke av noen av dem, skal de kompetente myndigheter i de kontraherende stater avgjøre spørsmålet ved gjensidig avtale.
3. Når en annen person enn en fysisk person ifølge bestemmelsene i punkt 1 anses for hjemmehørende i begge kontraherende stater, skal den anses for hjemmehørende i den kontraherende stat hvor den virkelige ledelse har sitt sete.

Artikkel 5

Fast driftssted

1. Uttrykket «fast driftssted» betyr i denne overenskomst et fast forretningssted gjennom hvilket et foretaks virksomhet helt eller delvis blir utøvet.
2. Uttrykket «fast driftssted» omfatter særlig:
 - a) et sted hvor foretaket har sin ledelse;
 - b) en filial;
 - c) et kontor;
 - d) en fabrikk;
 - e) et verksted, og
 - f) et bergverk, en olje- eller gasskilde, et stenbrudd eller ethvert annet sted hvor naturforekomster utvinnes.
3. Uttrykket «fast driftssted» omfatter likeså:
 - a) stedet for et bygningsarbeid, et anleggs-, monterings- eller installa-

- sjonsprosjekt, eller kontrollvirksomhet tilknyttet slike, men bare hvis stedet opprettholdes, eller prosjektet eller virksomheten varer i mer enn tolv måneder; og
- b) en installasjon eller innretning som brukes til undersøkelse av naturforekomster, eller kontrollvirksomhet tilknyttet slike, eller en bore-rigg, men bare hvis slik bruk varer i mer enn seks måneder, eller slik virksomhet varer i mer enn seks måneder; og
 - c) utøvelse av tjenester, herunder rådgivningstjenester, gjennom ansatte eller annet personell engasjert for slikt formål, men bare hvis virksomhet av slik art pågår (for det samme eller et tilknyttet prosjekt) innenfor landet i mer enn tolv måneder.
4. Uansett de foranstående punkter i denne artikkel, skal uttrykket «fast driftssted» ikke anses å omfatte:
- a) bruk av innretninger utelukkende til lagring, utstilling eller utlevering av varer som tilhører foretaket;
 - b) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for lagring, utstilling eller utlevering;
 - c) opprettholdelsen av et varelager som tilhører foretaket utelukkende for bearbeidelse ved et annet foretak;
 - d) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for innkjøp av varer eller til innsamling av opplysninger for foretaket;
 - e) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for å drive enhver annen virksomhet for foretaket, som er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet;
 - f) opprettholdelsen av et fast forretningssted utelukkende for en kombinasjon av aktiviteter som nevnt i underpunktene a) til e), forutsatt at det faste forretningsstedets samlede virksomhet som skriver seg fra denne kombinasjon, er av forberedende art eller har karakter av en hjelpevirksomhet.
5. Når en person, som ikke er en uavhengig mellommann som punkt 6 gjelder for, opptrer på vegne av et foretak og har, og vanligvis utøver, i en kontraherende stat fullmakt til å slutte kontrakter på vegne av foretaket, skal foretaket uansett bestemmelsene i punktene 1 og 2 anses for å ha et fast driftssted i denne stat for enhver virksomhet som denne person påtar seg for foretaket. Dette gjelder dog ikke hvis virksomheten er begrenset til å omfatte aktiviteter nevnt i punkt 4, og som hvis de ble utøvet gjennom et fast forretningssted ikke ville ha gjort dette faste forretningssted til et fast driftssted etter bestemmelsene i nevnte punkt.
6. Et foretak skal ikke anses for å ha et fast driftssted i en kontraherende stat bare av den grunn at det driver forretningsvirksomhet i denne stat gjennom en megler, kommisjonær eller annen uavhengig mellommann, såfremt disse personer opptrer innenfor rammen av sin ordinære forretningsvirksomhet.
7. Den omstendighet at et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat kontrollerer eller blir kontrollert av et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, eller som utøver forretningsvirksomhet i denne annen stat (enten gjennom et fast driftssted eller på annen måte), medfører ikke i seg selv at et av disse selskaper anses for et fast driftssted for det annet.

Kapittel III

Skattlegging av inntekt

Artikkel 6

Inntekt av fast eiendom

1. Inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer av fast eiendom (herunder inntekt av jordbruk eller skogbruk) som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Uttrykket «fast eiendom» skal ha den betydning som det har etter lovgivningen i den kontraherende stat hvor vedkommende eiendom ligger. Uttrykket omfatter under enhver omstendighet tilbehør til fast eiendom, besetning og redskaper som anvendes i jordbruk og skogbruk, rettigheter som er undergitt privatrettens regler om fast eiendom, bruksrett til fast eiendom og rett til varierende eller faste ytelser som vederlag for utnyttelse av eller retten til å utnytte mineralforekomster, kilder og andre naturforekomster; skip og luftfartøy anses ikke som fast eiendom.
3. Bestemmelsene i punkt 1 får anvendelse på inntekt som oppebæres ved direkte bruk, utleie eller ved enhver annen form for utnyttelse av fast eiendom.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 3 får også anvendelse på inntekt av fast eiendom som tilhører et foretak, og på inntekt av fast eiendom som anvendes ved utøvelse av selvstendige personlige tjenester.

Artikkel 7

Fortjeneste ved forretningsvirksomhet

1. Fortjeneste som oppebæres av et foretak i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre foretaket utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der. Hvis foretaket utøver slik forretningsvirksomhet, kan dets fortjeneste skattlegges i den annen stat, men bare så meget av den som kan tilskrives
 - a) dette faste driftssted;
 - b) salg i denne annen stat av varer av samme art som dem som selges gjennom dette faste driftssted; eller
 - c) annen forretningsvirksomhet utøvet i denne annen stat av samme art som den virksomhet som utøves gjennom dette faste driftssted.
2. Når et foretak i en kontraherende stat utøver forretningsvirksomhet i den annen kontraherende stat gjennom et fast driftssted der, skal det, med forbehold av bestemmelsene i punkt 3, i hver kontraherende stat tilskrives det faste driftssted den fortjeneste som det ventelig ville ha ervervet hvis det hadde vært et særskilt og selvstendig foretak som utøvet samme eller lignende virksomhet under de samme eller lignende forhold og som opptrådte helt uavhengig i forhold til det foretak hvis faste driftssted det er.
3. Ved fastsettelsen av et fast driftssteds fortjeneste skal det innrømmes fradrag for utgifter som er påløpt i forbindelse med det faste driftssted, herunder direksjons- og alminnelige administrasjonsutgifter, uansett om de

er påløpt i den stat hvor det faste driftssted ligger eller andre steder. Slike fradrag skal ikke innrømmes for beløp betalt av det faste driftssted til foretakets hovedkontor eller til noen av dets øvrige kontorer i form av royalty, honorar eller annen lignende betaling som vederlag for bruken av patenter eller andre rettigheter, eller i form av provisjon for utførelsen av bestemte tjenester eller for administrasjon, eller i form av renter av penger utlånt til det faste driftssted.

4. I den utstrekning det har vært vanlig praksis i en kontraherende stat å fastsette den fortjeneste som skal tilskrives et fast driftssted på grunnlag av en fordeling av foretakets samlede fortjeneste på dets forskjellige avdelinger, skal intet i punkt 2 utelukke denne kontraherende stat fra å fastsette den skattepliktige fortjeneste ved en slik fordeling som måtte være vanlig; den fordelingsmetode som anvendes skal imidlertid være slik at resultatet blir overensstemmende med de prinsipper som er fastsatt i denne artikkel.
5. Ingen fortjeneste skal henføres til et fast driftssted utelukkende i anledning av dettes innkjøp av varer for foretaket.
6. Når de opplysninger som er tilgjengelige for eller lett kan fremskaffes av den kompetente myndighet i en kontraherende stat er utilstrekkelige for å fastsette fortjenesten eller utgiftene til det faste driftssted, kan fortjenesten beregnes i overensstemmelse med skattelovgivningen i denne stat. Opplysninger gitt av en skattyter til den anmodende kompetente myndighet innen 91 dager etter at den kompetente myndighet skriftlig har anmodet om slik informasjon, skal i forhold til dette punkt anses for lett å kunne fremskaffes.
7. Ved anvendelse av de foranstående punkter skal den fortjeneste som tilskrives det faste driftssted fastsettes etter den samme fremgangsmåte hvert år, med mindre det er god og fyldestgjørende grunn for noe annet.
8. Hvor fortjenesten omfatter inntekter som er særskilt omhandlet i andre artikler i denne overenskomst, skal bestemmelsene i disse artikler ikke berøres av reglene i nærværende artikkel.

Artikkel 8

Skipsfart og luftfart

1. Fortjeneste som oppbæres av et foretak i en kontraherende stat ved driften av skip eller luftfartøy i internasjonal fart skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får også anvendelse på fortjeneste oppbåret gjennom deltakelse i en «pool», et felles forretningsforetak eller i et internasjonalt driftskontor.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får anvendelse på fortjeneste oppbåret av det felles norske, danske og svenske luftfartskonsortium Scandinavian Airlines System (SAS), men bare i den utstrekning fortjenesten oppbåret av Det Norske Luftfartsselskap A/S (DNL), den norske interessent i Scandinavian Airlines System (SAS), svarer til dets andel i nevnte organisasjon.

Artikkel 9

Foretak med fast tilknytning til hverandre

I tilfelle hvor

- a) et foretak i en kontraherende stat deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i den annen kontraherende stat, eller
- b) samme personer deltar direkte eller indirekte i ledelsen, kontrollen eller kapitalen i et foretak i en kontraherende stat og et foretak i den annen kontraherende stat,

skal følgende gjelde:

Dersom det i slike tilfelle mellom de to foretak blir avtalt eller pålagt vilkår i deres kommersielle eller finansielle samkvem som avviker fra dem som ville ha vært avtalt mellom uavhengige foretak, kan enhver fortjeneste som uten disse vilkår ville ha tilfalt et av foretakene, men i kraft av disse vilkår ikke har tilfalt dette, medregnes i og skattlegges sammen med dette foretakets fortjeneste.

Artikkel 10

Dividender

1. Dividender som utdeles av et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike dividender kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor det selskap som utdeler dividendene er hjemmehørende og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til dividendene skal den skatt som ilegges ikke overstige:
 - a) 5 prosent av dividendenes bruttobeløp hvis den virkelige rettighetshaver er et selskap som direkte innehar minst 10 prosent av kapitalen i det selskap som utdeler dividendene;
 - b) 15 prosent av dividendenes bruttobeløp i alle andre tilfelle.

Bestemmelsene i dette punkt berører ikke skattleggingen av selskapet for så vidt angår den fortjeneste som dividendene utdeles av.

3. Uttrykket «dividender» i denne artikkel betyr inntekt av aksjer, bergverksaksjer, stifterandeler eller andre rettigheter som ikke er gjeldsfordringer, med rett til andel i overskudd, samt inntekt av andre selskapsrettigheter som etter lovgivningen i den stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, er undergitt den samme skattemessige behandling som inntekt av aksjer.
4. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til dividendene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor det utdelende selskap er hjemmehørende, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og de aksjer hvorav dividendene utdeles reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 (Fortjeneste ved forretningsvirksomhet) eller artikkel 14 (Selvstendige personlige tjenester - [Fritt yrke]) anvendelse.
5. Når et selskap hjemmehørende i en kontraherende stat oppbærer fortjeneste eller inntekt fra den annen kontraherende stat, kan denne annen stat ikke skattlegge dividender utdelt av selskapet, med mindre dividendene

er utdelt til en person bosatt i denne annen stat, eller de aksjer som dividendene utdeles av reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne annen stat, og kan heller ikke skattlegge selskapets ikke-utdelte overskudd selv om de utdelte dividender eller det ikke-utdelte overskudd består helt eller delvis av fortjeneste eller inntekt som skriver seg fra denne annen stat.

6. Bestemmelsene i denne overenskomst skal ikke fortolkes slik at de forhindrer en kontraherende stat i å pålegge skatt på de inntektene til et selskap som kan henføres til et fast driftssted i denne staten, i tillegg til den skatten som kan pålegges inntekten til et selskap som er hjemmehørende i denne staten, forutsatt at denne skatten ikke overskrider 5 prosent av den delen av slike inntekter som ikke har vært ilagt slik tilleggs-skatt i tidligere skatteår. I denne overenskomsten betyr uttrykket «inntekter» fortjenesten, inkludert enhver gevinst, som kan henføres til et fast driftssted i en kontraherende stat i et år og tidligere år etter fradrag av alle skatter som av denne staten pålegges slik fortjeneste, bortsett fra tilleggs-skatt som nevnt her.

Artikkel 11

Renter

1. Renter som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slike renter kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren er den virkelige rettighetshaver til rentene skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av rentenes bruttobeløp.
3. Uttrykket «renter» i denne artikkel betyr inntekt av fordringer av enhver art, uansett om de er sikret ved pant i fast eiendom eller ikke. Uttrykket omfatter særlig inntekt av statsobligasjoner og andre obligasjoner eller gjeldsbrev, herunder premie- og tilleggsbeløp som knytter seg til slike obligasjoner eller gjeldsbrev. Straffetillegg for sen betaling skal ikke anses som renter etter denne artikkel.
4. Uansett bestemmelsene i punkt 2, skal renter unntas fra beskatning i den kontraherende stat de skriver seg fra dersom:
 - a) rentene som betales knytter seg til obligasjoner, gjeldsbrev eller andre tilsvarende betalingsforpliktelser utstedt av denne kontraherende stat eller av en av dens lokale eller regionale myndigheter, forutsatt at rentenes virkelige rettighetshaver er bosatt i den annen kontraherende stat;
 - b) rentene betales fra en debitor i Kasakhstan til en person bosatt i Norge, og knytter seg til et lån eller kreditt gitt, garantert eller forsikret av Norges Bank, Garantiinstituttet for Eksportkreditt eller AS Eksportfinans eller andre institusjoner som de kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan ble enige om fra gang til gang;
 - c) rentene betales fra en debitor i Norge til en person bosatt i Kasakhstan, og knytter seg til et lån eller kreditt gitt, garantert eller forsikret av Nasjonalbanken i Republikken Kasakhstan eller Eximbank eller andre institusjoner som de kompetente myndigheter i de kontrahe-

rende stater kan ble enige om fra gang til gang.

5. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til rentene er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor rentene skriver seg fra, eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den fordring som foranlediger rentebetalingen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 (Fortjeneste ved forretningsvirksomhet) eller artikkel 14 (Selvstendige personlige tjenester [Fritt yrke]) anvendelse.
6. Renter skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er staten selv, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler rentene, enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som den gjeld rentene betales av er knyttet til, og som rentene belastes, da skal slike renter anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller det faste sted ligger.
7. Når rentebeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den gjeld som det erlegges for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater under hensyntagen til denne overenskomsts øvrige bestemmelser.
8. Bestemmelsene i denne artikkelen kommer ikke til anvendelse hvis hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person som var involvert i stiftelsen eller overføringen av gjelden som rentene betales av, var å ha fordel av denne artikkelen ved denne stiftelsen eller overføringen.

Artikkel 12

Royalty

1. Royalty som skriver seg fra en kontraherende stat og utbetales til en person bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Slik royalty kan imidlertid også skattlegges i den kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra og i henhold til denne stats lovgivning, men hvis mottakeren og den virkelige rettighetshaver til royaltyen er en person bosatt i den annen kontraherende stat, skal den skatt som ilegges ikke overstige 10 prosent av royaltyens bruttobeløp.
3. Uansett bestemmelsen i punkt 2 i denne artikkel kan den virkelige rettighetshaver til royalty oppebåret ved leasing, som definert i punkt 4 i denne artikkel, velge å bli skattlagt i den kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, som om den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til et fast driftssted eller et fast sted i denne kontraherende stat. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 (Fortjeneste ved forretningsvirksomhet) eller artikkel 14 (Selvsten-

dige personlige tjenester [Fritt yrke]) anvendelse på inntekt og fradrag (annet enn formuesgodtgjørelse) som kan henføres til slik rettighet eller eiendom.

4. Uttrykket «royalty» i denne artikkel betyr betaling av enhver art som motas som vederlag for bruken av, eller retten til å bruke, enhver opphavsrett til verker av litterær, kunstnerisk eller vitenskapelig karakter, herunder dataprogrammer, kinematografiske filmer, alle slags patenter, varemerker, mønstre eller modeller, tegninger, hemmelige formler eller fremstillingsmåter, eller for opplysninger (know-how) om industrielle, kommersielle eller vitenskapelige erfaringer, og betaling for bruken av, eller retten til å bruke, industrielt, kommersielt eller vitenskapelig utstyr.
5. Bestemmelsene i punkt 1 og 2 får ikke anvendelse når den virkelige rettighetshaver til royaltyen er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat hvor royaltyen skriver seg fra, eller utøver selvstendige personlige tjenester fra et fast sted i denne annen stat, og den rettighet eller eiendom som foranlediger betalingen av royaltyen reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 (Fortjeneste ved forretningsvirksomhet) eller artikkel 14 (Selvstendige personlige tjenester [Fritt yrke]) anvendelse.
6. Royalty skal anses å skrive seg fra en kontraherende stat når betaleren er staten selv, dens regionale eller lokale forvaltningsmyndighet, eller en person bosatt i denne stat. Når imidlertid den person som betaler royaltyen enten han er bosatt i en kontraherende stat eller ikke, i en kontraherende stat har et fast driftssted eller et fast sted som forpliktelsen til å erlegge royaltyen er knyttet til, og slik royalty blir belastet det faste driftssted eller faste sted, da skal slik royalty anses å skrive seg fra den stat hvor det faste driftssted eller faste sted ligger.
7. Når royaltybeløpet, på grunn av et særlig forhold mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver eller mellom begge og tredjemann, og sett i relasjon til den bruk, rettighet eller opplysning som det er vederlag for, overstiger det beløp som ville ha vært avtalt mellom betaleren og den virkelige rettighetshaver hvis det særlige forhold ikke hadde foreligget, skal bestemmelsene i denne artikkel bare få anvendelse på det sistnevnte beløp. I så fall skal den overskytende del av betalingen kunne skattlegges i henhold til lovgivningen i hver av de kontraherende stater, under hensyntagen til denne overenskomstens øvrige bestemmelser.
8. Hvis Kasakhstan i noen overenskomst til unngåelse av dobbeltbeskatning inngått etter den dag denne overenskomst blir undertegnet mellom Kasakhstan og en tredje stat, som er medlem av Organisasjonen for Økonomisk Samarbeid og Utvikling (OECD), skulle samtykke i å utelukke noen form for rettighet eller eiendom fra definisjonen i punkt 4 i denne artikkel eller unnta royalty som skriver seg fra Kasakhstan fra kasakhstansk skatt på royalty eller begrense skattesatsene gitt i punkt 2, da skal en slik definisjon eller unntak eller lavere sats automatisk få anvendelse som om dette var fastsatt i henholdsvis punkt 4 eller punkt 2.
9. Bestemmelsene i denne artikkelen kommer ikke til anvendelse hvis hovedformålet eller et av hovedformålene til noen person som var involvert i stiftelsen eller overføringen av rettighetene som royaltyen betales av, var å ha fordel av denne artikkelen ved denne stiftelsen eller overføringen.

Artikkel 13

Formuesgevinst

1. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 (Inntekt av fast eiendom) og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av:
 - a) aksjer, hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra fast eiendom i den annen kontraherende stat, bortsett fra aksjer som det foregår en vesentlig og regelmessig handel med på en anerkjent børs, eller
 - b) andel i et interessentskap eller stiftelse hvis aktiva hovedsakelig består av fast eiendom i den annen kontraherende stat eller aksjer som nevnt ovenfor i underpunkt a), kan skattlegges i denne annen kontraherende stat.
3. Gevinst ved avhendelse av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat. Dette gjelder også løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester. Det samme gjelder gevinst ved avhendelse av slikt fast driftssted (alene eller sammen med hele foretaket) eller av fast sted som nevnt.
4. Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av skip eller luftfartøy i internasjonal fart eller løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
5. Gevinst ved avhendelsen av aksjer eller andre selskapsrettigheter i et foretak hjemmehørende i en kontraherende stat, og gevinst ved avhendelsen av ethvert annet verdipapir som i denne stat er undergitt den samme skattemessige behandling som gevinst ved avhendelsen av slike aksjer eller andre rettigheter, oppebåret av en fysisk person som var bosatt i denne kontraherende stat og som etter ervervelsen av slike aksjer, selskapsrettigheter eller verdipapir har blitt bosatt i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i den førstnevnte stat hvis avhendelsen av aksjene, selskapsrettighetene eller verdipapirene finner sted på et hvilket som helst tidspunkt i løpet av fem år etter den dato personen opphørte å være bosatt i den førstnevnte stat.
6. Gevinst ved avhendelse av enhver annen formuesgjenstand enn det som er omhandlet i de foranstående punkter, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor avhenderen er bosatt.

Artikkel 14

Selvstendige personlige tjenester - (fritt yrke)

1. Inntekt som en fysisk person bosatt i en kontraherende stat oppebærer gjennom utøvelse av et fritt yrke eller annen virksomhet av selvstendig

karakter, skal bare kunne skattlegges i denne stat. Slik inntekt kan imidlertid også skattlegges i den annen kontraherende stat dersom:

- a) den fysiske personen oppholder seg i den annen stat i ett eller flere tidsrom som til sammen overstiger 183 dager i løpet av enhver tolvmånedersperiode; eller
- b) den fysiske personen har et fast sted som regelmessig står til hans rådighet i den annen stat til bruk ved utøvelsen av hans virksomhet;

men bare så mye derav som kan tilordnes de tjenester som er utført i den annen stat.

2. Uttrykket «fritt yrke» omfatter særlig selvstendig virksomhet av vitenskapelig, litterær, kunstnerisk, pedagogisk eller undervisningsmessig art, så vel som selvstendig virksomhet som lege, advokat, ingeniør, arkitekt, tannlege og revisor.

Artikkel 15

Uselvstendige personlige tjenester - (lønsarbeid)

1. Med forbehold av bestemmelsene i artiklene 16 (Styregodtgjørelse), 18 (Pensjoner, livrenter, sosiale trygdeytelser og underholdsbidrag) og 19 (Offentlig tjeneste) skal lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønsarbeid, bare kunne skattlegges i denne stat, med mindre lønsarbeidet er utført i den annen kontraherende stat. Hvis arbeidet er utført der, kan godtgjørelse som skriver seg fra dette skattlegges i denne annen stat.
2. Uansett bestemmelsene i punkt 1, skal godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønsarbeid utført i den annen kontraherende stat, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat, dersom:
 - a) mottakeren oppholder seg i den annen stat i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 183 dager i løpet av enhver tolvmånedersperiode; og
 - b) godtgjørelsen er betalt av, eller på vegne av en arbeidsgiver som er bosatt i den stat der mottakeren er bosatt, og hvis virksomhet ikke består i utleie av arbeidskraft; og
 - c) godtgjørelsen ikke belastes et fast driftssted eller et fast sted som arbeidsgiveren har i den annen stat.
3. Uansett de foranstående bestemmelser i denne artikkel, kan godtgjørelse for lønsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart skattlegges i den kontraherende stat hvor foretaket som driver skipet eller luftfartøyet er hjemmehørende.
4. Når en person bosatt i Norge mottar godtgjørelse for lønsarbeid utført om bord i et luftfartøy drevet i internasjonal fart av konsortiet Scandinavian Airlines System (SAS), skal slik godtgjørelse bare kunne skattlegges den kontraherende stat hvor mottakeren er bosatt.

Artikkel 16

Styregodtgjørelse

Styregodtgjørelse og lignende vederlag som oppbæres av en person bosatt i en kontraherende stat i hans egenskap av medlem av styret eller et annet lignende organ i et selskap som er hjemmehørende i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.

Artikkel 17

Artister og idrettsutøvere

1. Uansett bestemmelsene i artiklene 14 (Selvstendige personlige tjenester [Fritt yrke]) og 15 (Uselvstendige personlige tjenester [Lønnsarbeid]), kan inntekt som en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer ved personlig virksomhet utøvet i den annen kontraherende stat som artist, så som skuespiller, filmskuespiller, radio- eller fjernsynsartist eller musiker, eller som idrettsutøver, skattlegges i denne annen stat.
2. Når inntekt som skriver seg fra personlig virksomhet utøvet av en artist eller en idrettsutøver i denne egenskap, ikke tilfaller artisten eller idrettsutøveren selv men en annen person, kan inntekten, uansett bestemmelsene i artiklene 7 (Fortjeneste ved forretningsvirksomhet), 14 (Selvstendige personlige tjenester [Fritt yrke]) og 15 (Uselvstendige personlige tjenester [Lønnsarbeid]), skattlegges i den kontraherende stat hvor artisten eller idrettsutøveren utøver virksomheten.
3. Bestemmelsene i punktene 1 og 2 får ikke anvendelse på inntekt som skriver seg fra virksomhet som en artist eller idrettsutøver utøver i en kontraherende stat hvis besøket i denne staten i vesentlig grad er understøttet av offentlige midler fra den annen kontraherende stat eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter. I et slikt tilfelle skal inntekten bare kunne skattlegges i den stat hvor artisten eller idrettsutøveren er bosatt.

Artikkel 18

Pensjoner, livrenter, sosiale trygdeytelser og underholdsbidrag

1. Pensjoner (herunder statspensjoner og sosiale trygdeytelser) og livrenter som er betalt til en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Underholdsbidrag og annet beløp til underhold som betales til en person bosatt i en kontraherende stat skal bare kunne skattlegges i denne stat. Imidlertid skal ethvert underholdsbidrag eller annet beløp til underhold som betales av en person bosatt i en av de kontraherende stater til en person bosatt i den annen kontraherende stat, i den utstrekning det ikke er fradragsberettiget for betaleren, bare kunne skattlegges i den førstnevnte stat.

Artikkel 19

Offentlig tjeneste

1.	a.	Lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, som utredes av en kontraherende stat, eller av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter til en fysisk person for tjenester som er ytet denne stat eller forvaltningsmyndighet, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
	b.	Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den annen kontraherende stat hvis tjenestene er ytet i denne stat og mottakeren er bosatt i denne stat og:
	i.	er statsborger av denne stat; eller
	ii.	ikke bosatte seg i denne stat bare i den hensikt å utføre nevnte tjenester.
2.		Bestemmelsene i artiklene 15 (Uselvstendige personlige tjenester [Lønnsarbeid]) og 16 (Styregodtgjørelse) skal få anvendelse på lønn og annen lignende godtgjørelse, unntatt pensjon, i anledning tjenester som er ytet i forbindelse med forretningsvirksomhet drevet av en kontraherende stat, eller en av dens regionale eller lokale forvaltningsmyndigheter.

Artikkel 20

Studenter

En student eller forretningslærling som er, eller umiddelbart før sitt opphold i en kontraherende stat var, bosatt i den annen kontraherende stat, og som oppholder seg i den førstnevnte stat utelukkende for sin utdanning eller opplæring, skal ikke skattlegges i denne stat for beløp som han mottar til underhold, utdanning eller opplæring, forutsatt at disse beløp skriver seg fra kilder utenfor denne stat.

Artikkel 21

Virksomhet utenfor kysten

1.	Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse uansett enhver annen bestemmelse i denne overenskomst.
2.	En person bosatt i en kontraherende stat som driver virksomhet utenfor kysten av den annen kontraherende stat knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, skal, med forbehold av punktene 3 og 4, med hensyn til denne virksomhet anses for å drive virksomhet i denne annen stat gjennom et fast driftssted eller et fast sted der.
3.	Bestemmelsene i punkt 2 får ikke anvendelse dersom virksomheten er utøvet i et eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv måneders periode. Ved anvendelsen av dette punkt skal imidlertid følgende gjelde:
	a. virksomhet utøvet av et foretak som er tilknyttet et annet foretak skal anses for å være utøvet av det foretaket det er tilknyttet hvis den angjeldende virksomhet i vesentlig grad er den samme som den virksomhet som det sistnevnte foretak utøver;
	b. to foretak skal anses for å være tilknyttet hverandre hvis det ene er direkte eller indirekte kontrollert av det andre, eller begge er kontrollert direkte eller indirekte av en tredje person eller tredje personer.

4.		Fortjeneste oppebåret av en person bosatt i en kontraherende stat ved transport av forsyninger eller personell til et område eller mellom områder hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i en kontraherende stat, eller ved driften av taubåter og andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, skal bare kunne skattlegges i den kontraherende stat hvor foretaket er hjemmehørende.
5.	a.	Med forbehold av underpunkt b) i dette punkt, kan lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat mottar i anledning av lønnsarbeid knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, skattlegges i denne annen stat i den utstrekning arbeidet er utført utenfor kysten av denne stat. Slik godtgjørelse skal imidlertid kunne skattlegges bare i den førstnevnte stat hvis arbeidet er utøvet utenfor kysten, for en arbeidsgiver som ikke er bosatt i den annen stat og i ett eller flere tidsrom som til sammen ikke overstiger 30 dager i løpet av en tolv måneders periode.
	b.	Lønn og annen lignende godtgjørelse som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer i anledning av lønnsarbeid utført om bord i et skip eller luftfartøy som benyttes til transport av forsyninger eller personell til eller innen et område hvor det foregår virksomhet knyttet til undersøkelse eller utnyttelse av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, eller for lønnsarbeid utført om bord i taubåter eller andre hjelpefartøy knyttet til slik virksomhet, kan skattlegges i den kontraherende stat hvor foretaket som utøver slik aktivitet er bosatt.
6.		Gevinst som en person bosatt i en kontraherende stat oppebærer ved avhendelse av
	a.	rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse, eller
	b.	eiendom som befinner seg i den annen kontraherende stat og som benyttes i forbindelse med undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i denne annen stat, eller
	c.	aksjer hvis verdi helt eller for den vesentligste del, direkte eller indirekte, skriver seg fra slike rettigheter eller slik eiendom, eller fra slike rettigheter og slik eiendom sett under ett,
		kan skattlegges i denne annen stat.
		I dette punkt betyr «rettigheter til undersøkelse eller utnyttelse» rettigheter til aktiva som skal utvinnes ved undersøkelsen eller utnyttelsen av havbunnen og undergrunnen og deres naturforekomster i den annen kontraherende stat, herunder rettigheter til andeler i eller fordeler av slike aktiva.

Artikkel 22

Annen inntekt

1. Inntekter som oppebæres av en person bosatt i en kontraherende stat, uansett hvor de skriver seg fra, som ikke er omhandlet i de foranstående artikler i denne overenskomst, skal bare kunne skattlegges i denne stat.
2. Bestemmelsene i punkt 1 får ikke anvendelse på inntekt, bortsett fra inntekt av fast eiendom som definert i artikkel 6 punkt 2 (Inntekt av fast eiendom), når mottakeren av slik inntekt er bosatt i en kontraherende stat og utøver forretningsvirksomhet gjennom et fast driftssted i den annen kontraherende stat eller i denne annen stat yter selvstendige personlige tjenester fra et fast sted der, og den rettighet eller eiendom som inntekten skriver seg fra, reelt er knyttet til det faste driftssted eller det faste sted. I så fall får bestemmelsene i henholdsvis artikkel 7 (Fortjeneste ved forretningsvirksomhet) eller artikkel 14 (Selvstendige personlige tjenester [Fritt yrke]) anvendelse.

Kapittel IV

Skattlegging av formue

Artikkel 23

Formue

1. Formue som består av fast eiendom som omhandlet i artikkel 6 (Inntekt av fast eiendom), tilhørende en person bosatt i en kontraherende stat og som ligger i den annen kontraherende stat, kan skattlegges i denne annen stat.
2. Formue som består av løsøre som utgjør driftsmidler knyttet til et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, eller av løsøre knyttet til et fast sted som en person bosatt i en kontraherende stat har til rådighet i den annen kontraherende stat for utøvelse av selvstendige personlige tjenester, kan skattlegges i denne annen stat.
3. Formue som består av skip eller luftfartøy drevet i internasjonal fart som eies av en person bosatt i en kontraherende stat, og løsøre knyttet til driften av slike skip eller luftfartøy, skal bare kunne skattlegges i denne kontraherende stat.
4. Alle andre formuesgjenstander som tilhører en person bosatt i en kontraherende stat, skal bare kunne skattlegges i denne stat.

Kapittel V

Fremgangsmåte til unngåelse av dobbeltbeskatning

Artikkel 24

Unngåelse av dobbeltbeskatning

I samsvar med bestemmelsene i, og med forbehold av begrensningene i, lovgivningen i de kontraherende stater (som over tid kan endres, dog uten å endre de her nevnte prinsipper):

- a) Når en person bosatt i en kontraherende stat oppbærer inntekt som i henhold til bestemmelsene i denne overenskomst kan skattlegges i den annen kontraherende stat, skal den førstnevnte kontraherende stat innrømme
 - i. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons inntekt et beløp som tilsvarer den inntektsskatt som er betalt i den annen kontraherende stat;
 - ii. som fradrag i den skatt som ilegges vedkommende persons formue et beløp som tilsvarer den formuesskatt som er betalt i den annen stat;

Slikt fradrag skal imidlertid ikke i noe tilfelle overstige den del av inntektsskatten eller formuesskatten, beregnet før fradrag er gitt, som kan henføres henholdsvis til den inntekt eller den formuen som kan skattlegges i den annen kontraherende stat.

- b) Når, i henhold til enhver bestemmelse i denne overenskomst, inntekt som oppbæres eller formue som eies av en person bosatt i en kontraherende

stat er unntatt fra beskatning i denne staten, kan denne staten likevel ved beregningen av skatten på denne persons gjenværende inntekt eller formue ta i betraktning den unntatte inntekt eller formue.

Kapittel VI

Særlige bestemmelser

Artikkel 25

Ikke-diskriminering

1. Statsborgere av en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt den annen stats borgere under de samme forhold. Denne bestemmelse skal, uansett bestemmelsene i artikkel 1 (De personer som overenskomsten gjelder), også få anvendelse for personer som ikke er bosatt i en av eller begge de kontraherende stater.
2. Statsløse personer som er bosatt i en kontraherende stat skal ikke i den annen kontraherende stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning og dermed sammenhengende forpliktelser som er eller måtte bli pålagt denne annen stats egne borgere under de samme forhold.
3. Beskatningen av et fast driftssted som et foretak i en kontraherende stat har i den annen kontraherende stat, skal i denne annen stat ikke være mindre gunstig enn beskatningen av foretak i denne annen stat som utøver samme virksomhet. Denne bestemmelse skal ikke tolkes slik at den forplikter en kontraherende stat til å innrømme personer bosatt i den annen kontraherende stat slike personlige fradrag, fritak og nedsettelse ved beskatningen, som den på grunn av sivilstand eller forsørgelsesbyrde innrømmer personer som er bosatt på dens eget område.
4. Med mindre bestemmelsene i artikkel 9, artikkel 11 punkt 7 eller artikkel 12 punkt 7 kommer til anvendelse, skal renter, royalty og andre utbetalinger fra et foretak i en kontraherende stat til en person bosatt i den annen kontraherende stat, være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige inntekt på de samme vilkår som tilsvarende utbetalinger ville vært om de hadde blitt utbetalt til en person bosatt i den førstnevnte stat. På samme måte skal gjeld som et foretak i en kontraherende stat har til en person bosatt i den annen kontraherende stat være fradragsberettiget ved fastsettelsen av foretakets skattepliktige formue på de samme vilkår som den ville vært om gjelden var til en person bosatt i den førstnevnte stat.
5. Foretak i en kontraherende stat hvis kapital helt eller delvis eies eller kontrolleres, direkte eller indirekte av en eller flere personer som er bosatt i den annen kontraherende stat, skal ikke i den førstnevnte stat være undergitt noen beskatning eller forpliktelse i sammenheng hermed, som er annerledes eller mer tyngende enn den beskatning eller forpliktelser i sammenheng hermed som andre lignende foretak i den førstnevnte stat er eller måtte bli undergitt.

6. Bestemmelsene i denne artikkel skal få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse.

Artikkel 26

Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler

1. Når en person mener at tiltak som er truffet i den ene eller begge kontraherende stater i forhold til ham medfører eller vil medføre en beskatning som ikke er overensstemmende med bestemmelsene i denne overenskomst, kan han fremme sin sak for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er bosatt, eller hvis saken faller inn under artikkel 25 (Ikke-diskriminering) punkt 1, for den kompetente myndighet i den kontraherende stat hvor han er statsborger. Dette kan gjøres uten at det påvirker hans rett til å anvende de rettsmidler som finnes i disse staters interne lovgivning. Saken må fremmes innen tre år fra mottakelsen av den første underretning om tiltak som medfører beskatning i strid med bestemmelsene i denne overenskomst.
2. Hvis den kompetente myndighet finner at innvendingen synes begrunnet, men ikke selv er i stand til å finne en tilfredsstillende løsning, skal den søke å få saken avgjort ved gjensidig avtale med den kompetente myndighet i den annen kontraherende stat med sikte på å unngå beskatning som ikke er overensstemmende med denne overenskomst. Enhver avtale som måtte komme i stand skal legges til grunn uansett tidsfristene i de kontraherende staters interne lovgivning.
3. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal ved gjensidig avtale søke å løse enhver vanskelighet eller tvil som fortolkningen eller anvendelsen av denne overenskomst måtte fremby. De kan også rådføre seg med hverandre med sikte på å unngå dobbeltbeskatning i tilfeller som ikke er løst i denne overenskomst.
4. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater kan sette seg i direkte forbindelse med hverandre med sikte på å få i stand en avtale som omhandlet i de foranstående punkter. Hvis det synes tilrådelig for å nå frem til en avtale å ha en muntlig utveksling av synspunkter, kan slik utveksling skje i et utvalg bestående av representanter for de kompetente myndigheter i de kontraherende stater.

Artikkel 27

Utteksling av opplysninger

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater skal utveksle slike opplysninger som er relevante for å gjennomføre bestemmelsene i denne overenskomst og de interne lovbestemmelser i de kontraherende stater som angår skatter som utskrives av de kontraherende stater. Uttveksling skal bare skje i den utstrekning den beskatning som foreskrives ikke er i strid med denne overenskomst. Uttvekslingen av opplysninger skal gjelde for skatter av enhver art og betegnelse og er ikke begrenset av artikkel 1 (De personer som overenskomsten gjelder). Opplysninger som er mottatt av en kontraherende stat skal behandles som hemmelige på samme måte som opplysninger skaffet til veie med hjemmel i intern lovgivning i denne

stat. Opplysningene må bare åpenbares for personer eller myndigheter (herunder domstoler og forvaltningsorganer) som har til oppgave å utligne eller innkreve, eller å gjennomføre tvangsforføyninger eller annen rettsforfølging eller avgjøre klager vedrørende skatter pålagt av denne stat. Slike personer eller myndigheter skal nytte opplysningene bare til nevnte formål. De kan åpenbare opplysningene under offentlige rettsmøter eller i judisielle avgjørelser.

2. Bestemmelsene i punkt 1 skal ikke i noe tilfelle tolkes slik at de pålegger en kontraherende stat en forpliktelse til:
 - a) å sette i verk administrative tiltak som er i strid med dens egen eller den annen kontraherende stats lovgivning og administrative praksis;
 - b) å gi opplysninger som ikke kan fremskaffes i henhold til dens egen eller den annen stats lovgivning eller vanlige administrative praksis;
 - c) å gi opplysninger som ville åpenbare næringsmessige, forretningsmessige, industrielle, kommersielle eller yrkesmessige hemmeligheter eller forretningsmetoder, eller opplysninger hvis åpenbaring ville stride mot allmenne interesser (ordre public).

Artikkel 28

Bistand til innkreving

1. De kompetente myndigheter i de kontraherende stater påtar seg å yte hverandre bistand til innkreving av skatter, sammen med renter, omkostninger og straffetillegg som har sammenheng med slike skatter, i denne artikkelen betegnet som «skattekrav».
2. Anmodning om bistand fra de kompetente myndigheter i en kontraherende stat til innkreving av et skattekrav, skal inneholde en attestasjon fra disse myndigheter på at skattekravet er endelig fastsatt i henhold til lovgivningen i den staten. Et skattekrav er endelig fastsatt i henhold til denne artikkel når en kontraherende stat har rett til å innfordre skattekravet i samsvar med sine interne lovregler og skattyteren ikke lenger har rett til å avskjære innfordringen.
3. Skattekrav som søkes innfordret skal ikke behandles som fortrinnsberettigede krav i forhold til skattekrav som skyldes i den stat som yter assistanse. Bestemmelsene i artikkel 26 (Fremgangsmåte ved inngåelse av gjensidige avtaler) punkt 1 får også anvendelse på enhver opplysning som mottas av en kontraherende stat i medhold av denne artikkelen.
4. En kontraherende stats skattekrav som er blitt godkjent til innkreving av de kompetente myndigheter i den annen kontraherende stat, skal innkreves av denne annen stat som om kravet var denne annen stats eget skattekrav som var endelig fastsatt i samsvar med de lovregler som anvendes ved innkrevingen av dens egne skatter.
5. Beløp som er innkrevet av den kompetente myndighet i en kontraherende stat i henhold til denne artikkel, skal overføres den kompetente myndighet i den andre kontraherende stat. Med mindre annet avtales mellom de kompetente myndigheter i de kontraherende stater, skal imidlertid ordinære omkostninger som pådras ved å gi bistand bæres av den førstnevnte stat og alle ekstraordinære omkostninger som pådras bæres av den annen stat. Så snart en kontraherende stat forutser at ekstraordinære omkostninger kan påregnes, skal den underrette den annen kontraherende stat om

- dette med angivelse av det forventede beløp for slike omkostninger.
6. Når en kontraherende stats skattekrav ikke er blitt endelig fastsatt, fordi det er påklaget eller gjort til gjenstand for andre forføyninger, kan denne stat for å sikre sitt skattekrav anmode den annen kontraherende stat om på sine vegne å foreta slike midlertidige skritt for å sikre kravet, som det er hjemmel til i henhold til denne annen stats lovgivning. Hvis en slik anmodning blir godkjent av den annen stat, skal slike midlertidige skritt foretas av denne annen stat, som om de skatter som skyldes i den førstnevnte stat, var denne annen stats egne skatter.
 7. En anmodning i henhold til denne artikkel skal bare kunne fremsettes av en kontraherende stat i det omfang den skattyter som skylder skattene, ikke i den anmodende stat har tilstrekkelige disponible aktiva til inndrivning av de skyldige skatter.
 8. Det skal ikke ytes bistand til en kontraherende stats skattekrav angående en skattyter i henhold til denne artikkel i den utstrekning skattekravet vedrører en periode hvor skattyteren ikke var bosatt (hjemmehørende) i den ene eller annen kontraherende stat.
 9. Uansett bestemmelsene i artikkel 2 i denne overenskomst (Skatter som omfattes av overenskomsten) skal bestemmelsene i denne artikkel få anvendelse på skatter av enhver art og betegnelse, unntatt tollavgifter.
 10. Intet i denne artikkel skal tolkes til å pålegge noen av statene en forpliktelse til å sette i verk administrative tiltak som er forskjellige fra de som anvendes ved innkreving av dens egne skatter eller som ville stride mot almene interesser (ordre public).

Artikkel 29

Ansatte ved diplomatiske stasjoner eller konsulat

Intet i denne overenskomst skal berøre de skattemessige privilegier som tilkommer ansatte ved diplomatiske stasjoner eller konsulat i henhold til folkerettens alminnelige regler eller bestemmelser i særlige avtaler.

Kapittel VII

Sluttbestemmelser

Artikkel 30

Ikrafttredelse

1. Hver av de kontraherende stater skal underrette den annen når de krav som stilles etter dens interne lovgivning for å sette denne overenskomst i kraft, er gjennomført.
2. Denne overenskomst trer i kraft på datoen for mottakelsen av den siste av disse underretninger og skal deretter ha virkning:
 - a) med hensyn til skatter på dividende, renter eller royalties tilbakeholdt ved kilden, på beløp betalt eller godskrevet på eller etter den første dag i den annen måned som følger etter den måned overenskomsten trer i kraft;

- b) med hensyn til andre skatter, for skatteperioder som begynner på eller etter 1. januar i det kalenderår som følger etter det året overenskomsten trer i kraft.

Artikkel 31

Opphør

Denne overenskomst skal forbli i kraft på ubestemt tid, men hver av de kontraherende stater kan på eller før den 30. juni i ethvert kalenderår som begynner etter utløpet av et tidsrom på fem år fra ikrafttredelsesdatoen gi den annen kontraherende stat gjennom diplomatiske kanaler skriftlig varsel om opphør. I så fall skal konvensjonen opphøre å ha virkning når det gjelder skatt på inntekt og formue som vedkommer det kalenderår (herunder regnskapsperiode som begynner i dette år) som følger etter det år varselet er gitt.

Til bekreftelse av foranstående har de undertegnende, som er gitt behørig fullmakt til dette av sine respektive regjeringer, undertegnet denne overenskomst.

Utferdiget i to eksemplarer i Oslo denne 3. dag i 2001 på det norske, kasakhstanske, russiske og engelske språk, slik at alle tekster har lik gyldighet. I tilfelle tekstene avviker fra hverandre, skal den engelske tekst være avgjørende.

For Kongeriket Norges	For Republikken Kasakhstans
Regjering:	Regjering:
Karl Eirik Schjøtt-Pedersen	Mazhit T. Esenbaev
